

2a SORTIDA DE CONTROL DE NIDIFICACIÓ DE LES CAIXES NIU

dissabte, 8 de juny,
a les 8 del matí,
a can Sostres

Caixes niu per als ocells

Sortida de control de nidificació i
anellament dels polls

Sortida de camp organitzada per grup d'ornitologia per revisar les caixes niu instal·lades en el nostre entorn i controlar-ne la nidificació. És oberta a totes les persones interessades i, especialment, als participants en el taller de caixes niu, en el qual es van construir.

Organitzat per l'

El dissabte, 11 de maig, es va realitzar la primera sortida de camp per revisar i controlar la nidificació de les noves caixes niu instal·lades l'hivern passat.

El resultat va ser el següent:

Caixes buides	3
Amb materials	9
Amb ous	13
Amb polls	3
Altres	3
Total caixes controlades	31

Polls anellats: 4 polls de Mallerenga blava (*Cyanistes caeruleus*)

El grup d'ornitologia ha organitzat una segona sortida de camp per al dissabte, 8 de juny, a les 8 del matí. El lloc de trobada dels participants serà a can Sostres.

Aquesta sortida de camp és oberta a la participació de totes aquelles persones que hi estiguin interessades.

Com es va dir en el taller de caixes niu que es va organitzar per la Festa Major de Sant Martí del 2018, i també es va fer en l'anterior sortida, es convidarà als participants del taller a venir a la sortida per veure el resultat de la feina de la construcció de les caixes niu.

També, si n'hi ha de la mida escaient, s'anellaran els polls.

CATÀLEG D'ARBRES SINGULARS

diumenge, 30 de juny del 2019,
a les 17 hores, a can Sostres

Catàleg d'arbres singulars

Sortida de camp per fer les últimes
fitxes

Es visitaran els últims exemplars triats i es confeccionaran les fitxes. És oberta a totes les persones interessades.

Organitzat per l'

Des de fa temps que s'està treballant en l'actualització del Catàleg d'arbres singulars local. Una vegada actualitzades les dades dels exemplars ja inclosos en la primera edició, s'ha acordat la incorporació d'alguns nous exemplars.

Només resta recollir les dades de sis nous arbres.

En reunió de junta de l'ANT es va acordar realitzar l'última sortida de camp el diumenge, 30 de juny, a la tarda.

En aquesta sortida de camp es visitaran i es prendran les dades dels exemplars següents:

Càdec (*Juniperus oxycedrus*) de la ruta del Sol Blau, al puig Vicenç
Surera (*Quercus suber*) de can Balasc de dalt, al camí de can Pinet
Cirerer de Santa Llúcia (*Prunus mahaleb*) del parc del Tabor
Ametller (*Prunus dulcis*) del raval Roig
Xiprer (*Cupressus sempervirens*) de la plaça de l'Ajuntament
Lledoner (*Celtis australis*) de l'escala del parc de can Sostres

El lloc de trobada de la sortida de camp és a can Sostres, a les 17 hores, del diumenge. Com sempre, la sortida és oberta a la participació de totes les persones interessades. Una vegada acabada aquesta feina ja es podrà publicar la nova edició del catàleg. Quan es faci s'anunciarà en aquest full informatiu i es penjarà al web.

Acompanyem com sempre aquest full informatiu amb un document, el número 205 dins de la col·lecció, amb el títol **"Biodiversitat"**.

La revista de divulgació científica de la Universitat de València, Mètode, va publicar, en el seu número 98, corresponent a l'estiu del 2018, un monogràfic titulat "Elogi de la vida. El concepte dinàmic de la biodiversitat".

D'aquest monogràfic ja vam aprofitar l'article "Enemics naturals i biodiversitat" per confeccionar el número 200 d'aquesta col·lecció.

Ara hem confeccionat un altre document amb els articles "Definir la naturalesa. Perspectives oposades. Del nativisme a la novetat ecològica." de Mark Davis, "El mapa de la biodiversitat. De l'escala local a la global." de Maria Antón-Pardo i la introducció al monogràfic de Francesc Mesquita-Joanes.

És especialment interessant l'article de Mark Davis sobre dues perspectives antagòniques en relació a les espècies exòtiques i invasores. Les anomena nativisme i novetat ecològica respectivament.

I, relacionat amb aquest tema, a continuació reproduïm un antic article publicat al web Sostenible, de la Diputació de Barcelona, sobre les espècies invasores a Catalunya.

Les espècies invasores, amenaça constant de la biodiversitat

La primera avaluació realitzada a Catalunya n'ha detectat més de 900

Anna Boluda
Sostenible.cat
13/09/2010

Els impactes de les espècies invasores -tan vegetals com animals- sobre les autòctones és la segona causa de pèrdua de biodiversitat al món, només per darrere de la destrucció d'hàbitats. El fenomen no és nou, i de fet un dels punts d'inflexió més significatius va ser el segle XVI, amb l'intercanvi d'espècies amb el continent americà. Ara, amb la globalització s'ha estès i augmenta cada cop més ràpidament.

Més de 900 espècies exòtiques a Catalunya

D'exemples al territori català n'hi ha molts. Els més coneguts, d'entre els recents, són potser el musclo zebra i el mosquit tigre. I el visó americà, que va entrar a principis dels anys 80 en escapar-se alguns exemplars de les granges de cria, i que ha tingut un impacte important en els turons i els visons autòctons. Un altre efecte, localitzat als Rius Matarranya i Algars, ha estat la disminució del cranc europeu davant la presència del cranc roig americà, que ha passat a ser l'espècie dominant. Entre els ocells, n'hi ha deu espècies

exòtiques que s'estan reproduint amb èxit, i en el cas dels peixos, més de la meitat de les espècies actuals són d'origen extern.

Però això és només la punta de l'iceberg. La primera avaluació d'invasions biològiques a Catalunya ha detectat més de 900 espècies: 24 d'algues, 657 de plantes, 34 de peixos (com la carpa i el peix de bassa), 3 d'amfibis, 6 de rèptils (hi destaca la tortuga de Florida), 159 d'aus (cotorres i ànec mandarí, entre d'altres) i 9 de mamífers (incloent-hi la rata comuna). I tot això només amb la recopilació d'informació ja existent i sense tenir en compte els insectes i altres invertebrats. Els autors de l'avaluació creuen que en poden ser moltes més.

La presència és més elevada al territori litoral i prelitoral: les costes metropolitanes, els corredors prellitorals i les planes amb regadius presenten condicions més favorables que els secans interiors, les serralades forestals i el Pirineu.

El procés d'invasió, i les conseqüències

La invasió biològica comença amb l'arribada -accidental o intencional, però generalment lligada a l'acció humana- de noves espècies a un territori. Moltes desapareixen al poc de temps, però un petit percentatge aconsegueix establir-se. D'aquestes, algunes tenen potencial invasor, i poden arribar a tenir un fort impacte.

D'entrada, les espècies exòtiques posen en perill les autòctones perquè suposen una competència directa pels recursos del territori: per l'aliment, pels espais de refugi i nidificació o per la llum necessària per fer la fotosíntesi. I també perquè poden transmetre malalties noves als altres animals i als seus depredadors i, fins i tot, poden arribar a transformar el funcionament de tot un ecosistema. A més de les conseqüències directes per a la biodiversitat, algunes espècies invasores comporten també efectes econòmics -sobre la pesca i l'agricultura, per exemple, però també amb el col·lapse d'infraestructures que ha creat el musclo zebra. I cal afegir-hi les despeses de gestió que suposen. En l'última dècada, els diversos plans de control d'espècies invasores a l'estat espanyol han costat més de 50 milions d'euros, i només la gestió de la canya de la ribera dels rius per part de l'Agència Catalana de l'Aigua té un cost de tres milions anuals des de l'any 2000.

A això cal sumar els efectes sobre la salut, com l'aparició de noves al·lèrgies o la proliferació de mosquits en augmentar les plantes aquàtiques, i la pèrdua del valor paisatgístic o d'ús recreatiu d'alguns espais naturals. La magnitud del problema traspasa doncs l'àmbit dels científics i és també de caire social.

Les claus de l'èxit: l'oportunisme ecològic i els canvis de comportament

No totes les espècies que arriben a un nou territori esdevenen invasores. De fet, la possibilitat de fracàs en la introducció d'una espècie és molt elevada. Però algunes tenen un èxit aclaparador. És el cas, per exemple, de la invasió de l'estornell europeu al continent nord-americà. A finals del segle XIX es van alliberar 70 individus al Central Park de Nova York, dins un pla que pretenia introduir-hi tots els ocells que apareixien citats a les obres de Shakespeare. En menys d'un segle l'estornell europeu s'havia escampat i era abundant a tot el continent.

Però per què triomfen unes espècies i altres no? No hi ha una resposta única i simple, sinó que depèn d'un conjunt de factors, i entre els ocells s'hi troben exemples ben clarificadors. Un dels més importants, que l'espècie trobi un nínxol ecològic adequat. És a dir, que tingui recursos per sobreviure, unes condicions ambientals propícies per reproduir-se i mecanismes per fer front als possibles enemics. I tot això sovint ho troben a prop dels humans. Així, alguns ocells exòtics s'han mostrat clarament oportunistes a l'hora d'instal·lar-se en nous indrets. L'entorn urbanitzat (ciutats, pobles o zones agrícoles) els proporciona aliment que subministren les persones, i a penes registra la presència de depredadors.

Per altra banda, les espècies s'adapten a les noves condicions, bé mitjançant canvis fenotípics, com ara la modificació de la forma del bec en funció del tipus d'aliment, bé tot ideant nous comportaments. Així, alguns ocells han après a fer molletes de pa que llancen a l'aigua per atreure els peixos de què s'alimenten, o a llençar fruits secs de closca dura sobre l'asfalt des de certa alçada per obrir-los i poder-se'ls menjar.

Les plantes, les més nombroses

De les 657 plantes exòtiques detectades fins ara a Catalunya, el 46% són de tipus ornamental: es van començar usant en jardineria i s'han escampat a partir d'allà. El 24% són espècies utilitzades en agricultura o silvicultura, i el 30% han estat introduïdes de manera involuntària. Mig centenar d'elles són qualificades com a invasores problemàtiques. És el cas del bàlsam (*Carpobrotus* spp.), una planta ornamental provenint d'una regió de Sudàfrica de clima mediterrani, i que resulta molt agressiva a les zones de costa i de dunes. S'estén en forma de catifes que impedeixen el creixement d'altres espècies, amb les quals competeix per l'aigua i els nutrients. (Vegeu la fotografia).

Les algues, difícils d'estudiar

El mar és on es fa més evident l'efecte de la globalització del transport per a l'expansió d'espècies exòtiques. Un estudi de l'aigua de llast (la que els grans vaixells carreguen a les bodegues quan no porten mercaderia per mantenir el pes i l'estabilitat que necessiten) d'un mercant japonès va detectar 367 espècies. I a això cal sumar els organismes que s'incrusten al casc i, sobretot, les grans canalitzacions: l'obertura del canal de Suez va suposar l'entrada a la Mediterrània de més de 400 espècies. A més, s'introdueixen algunes espècies de manera deliberada, com la cloïssa japonesa o l'alga wakame; o com a efecte colateral, com en el cas de les algues que han arribat amb les ostres que es porten per criar al delta de l'Ebre.

Actualment, la principal via d'entrada de noves espècies marines al litoral català és l'aqüicultura, i aproximadament el 10% de les algues són introduïdes. Estudiar-hi l'impacte és molt més complicat que en el cas de l'espècies terrestres, i els intents d'eliminació de noves espècies solen acabar en fracàs. Tot i això, els experts afirmen que la majoria d'aigües catalanes estan, per ara, poc afectades, i a més han detectat que algunes espècies de peixos han modificat la dieta i comencen a menjar les noves espècies d'algues, amb la qual cosa frenen l'expansió. Per exemple l'estiu passat es va descobrir que el peix vegetarià popularment conegut com la Salpa es menja de forma preferent l'alga invasora *Caulerpa racemosa* (en la fotografia) i això podria aturar la seva invasió a la costa catalana.

Aspectes legals i gestió de les bioinvasions

Fins fa molt poc, el marc legal no havia creat cap mecanisme de protecció contra les espècies exòtiques. Tot i conèixer el problema, les lleis deien poc i de manera massa genèrica, sense incloure restriccions concretes. La llei espanyola de patrimoni natural i biodiversitat de 2007 especifica per primera vegada la prohibició genèrica de possessió, transport, tràfic i comerç d'una sèrie d'espècies recollides en un catàleg d'espècies exòtiques. Però el cert és que el catàleg encara es troba en procés d'elaboració. A Catalunya també s'està treballant per crear un catàleg d'espècies amenaçades i invasores del territori.

La gestió tampoc no resulta fàcil. Els experts reclamen més recursos per a la investigació per tal de posar a punt mètodes específics que permetin avaluar la capacitat invasora de les espècies i el "grau d'invasibilitat" dels hàbitats on arriben, i poder crear així els mecanismes de prevenció i de control més adients a cada territori. En la majoria dels casos en què s'ha actuat fins ara, s'ha optat per accions d'eradicació com ara l'arrencat de plantes, però sovint sense un seguiment posterior ni plans de restauració d'aquells espais amb espècies autòctones.

Aquest reportatge s'ha elaborat amb la informació exposada durant el seminari 'Espècies invasores', organitzat per Departament de Medi Ambient i Habitatge amb motiu de l'Any Internacional de la Diversitat Biològica, i especialment a partir de les ponències de Jordi Ruiz (DMAH), Daniel Sol (CREAF i CEAB-CSIC), Joan Pino (CREAF i UB), Jara Andreu (CREAF), Enric Ballesteros (CEAB-CSIC) i Beatriu Rodríguez Labajos (Agència Catalana de l'Aigua).

RECULL DE PREMSA

Acompanyem aquest full informatiu amb un recull de premsa, el número 123 dins de la col·lecció, que porta el títol “**El cotxe elèctric**”. Es tracta d’informacions recollides del diaris El Punt Avui, Ara, Diari de Girona, i del diari electrònic Vilaweb, publicades entre el gener i el maig d’enguany, relacionades amb el cotxe elèctric i la seva promoció des de les administracions.

A continuació reproduïm informació extreta del web de l’Institut Català d’Energia sobre les polítiques governamentals de promoció dels vehicles elèctrics amb el foment de la instal·lació de punts de recàrrega.

Presentació

En data 31 d’agost de 2010 s’aprova per Acord del Govern l’Estratègia d’Impuls del Vehicle Elèctric a Catalunya 2010-2015 (IVECAT) on es defineixen 4 eixos de treball i 26 mesures, per tal de permetre que el vehicle elèctric esdevingui una oportunitat industrial, ambiental i d’eficiència energètica en l’àmbit de la mobilitat.

L’estratègia IVECAT designa l’Institut Català d’Energia (ICAEN) com a responsable del seguiment dels indicadors definits en l’estratègia, i assumeix un paper central en l’eix I, corresponent a la infraestructura de recàrrega. El balanç final, pel que fa a la implementació de les 26 mesures identificades és positiu, malgrat l’error en la quantificació de vehicles elèctrics previstos per a finals del 2015.

El 9 d’octubre de 2012, el Govern aprova El Pla d’energia i canvi climàtic 2012-2020 (PECAC), que recull les línies de la política energètica de la Generalitat de Catalunya. El Pla indica que, en termes energètics, s’ha d’assolir una reducció progressiva en valors absoluts del consum total de combustibles fòssils a Catalunya al llarg del període 2012-2020, com a transició cap a un objectiu de molt baix consum total de combustibles fòssils en un horitzó al 2050, adaptant-se a l’esgotament progressiu dels combustibles fòssils al món.

Per continuar avançant cap a aquests objectius el Govern aprova el 14 de juny de 2016 el Pla d’Acció per al desplegament d’Infraestructura de Recàrrega per als Vehicles Elèctrics 2016-2019 (PIRVEC), que té per objectiu convertir Catalunya en un país atractiu per al vehicle elèctric a través de la garantia de subministrament energètic als usuaris i al parc de vehicles que circula per la xarxa viària catalana. L’estratègia compta amb una dotació de 5,8 milions d’euros per tal de superar les barreres que, a dia d’avui, impedeixen que Catalunya assoleixi els nivells d’implantació que el vehicle elèctric té a altres països d’Europa.

La mobilitat elèctrica constitueix una de les palanques de la necessària transició cap a una energia neta i intel·ligent, mitjançant:

L’increment significatiu i substancial de l’eficiència energètica

La penetració, de forma massiva, de les energies renovables en un sector captiu del petroli i que constitueix el 40% del consum energètic de Catalunya.

L’emmagatzematge distribuït d’energia elèctrica, fonamental per al creixement de les energies renovables en el mix elèctric

L’acceleració del necessari desenvolupament de les xarxes elèctriques intel·ligents

La contribució a la descentralització de la generació elèctrica

L’efecte multiplicador de l’autoconsum, en compartir les xarxes intel·ligents i la necessitat d’emmagatzematge

La reducció directa de la dependència del petroli

Amb l’assumpció de les externalitats ambientals i sobre la salut del model energètic:

Millorant la qualitat de l’aire a les ciutats pel que fa a òxids de nitrògen, les partícules fines i la contaminació acústica

Reduint les emissions de gasos d’efecte hivernacle

Consolidant un nou sector industrial innovador al voltant de les necessitats perifèriques del vehicle elèctric, de l’eficiència energètica i de la interconnectivitat.

Sector de la electrònica de potència

Innovació tecnològica en xarxes de distribució elèctrica

Tecnologies de la informació i la comunicació.

Situació inicial

En el marc europeu, a finals del 2015, el nombre d’estacions de recàrrega ràpida (potència superior a 45 kW) instal·lades per països està encapçalada pel Regne Unit, amb 526 estacions, seguit d’Alemanya, amb 330, Noruega, amb 219, Suècia, amb 159, França, amb 135, Dinamarca, amb 121, Àustria, amb 104, Holanda, amb 100 i Suïssa, amb 74. Catalunya compta actualment amb 19 estacions de recàrrega ràpida situades principalment en la zona metropolitana de Barcelona.

De les dades de matriculacions corresponents a aquests països, es pot observar una correlació directa entre els nivells d’infraestructura de recàrrega ràpida i el nombre de vehicles elèctrics que conformen el parc total de vehicles. Pel que fa a les xifres de matriculació de turismes elèctrics, el 2015 destaca Noruega amb el 22,4% de turismes elèctrics respecte a les matriculacions totals anuals (que signifiquen un total de 34.455 turismes matriculats el 2015); seguit d’Holanda, amb el 9,8% (43.282 turismes); Suècia, amb el 2,6% (9.039 turismes); Regne Unit, amb el 1,1% (28.188 turismes); i França, amb el 1,2% (25.328 turismes). Catalunya té una quota de mercat del 0,4% (663 turismes), és a dir, 4 de cada 1.000 turismes matriculats han estat elèctrics.

Pel que fa a les infraestructures de recàrrega, a principis del 2016, la situació a Catalunya és la següent:

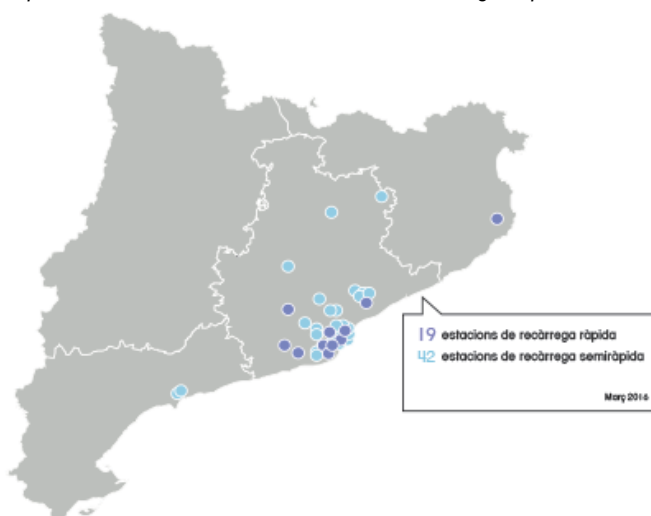
19 estacions de recàrrega ràpida (EdRR) d’accés públic (potència >45 kW).

40 estacions de recàrrega semiràpida (EdRS) d’accés públic (potència >7,5 kW).

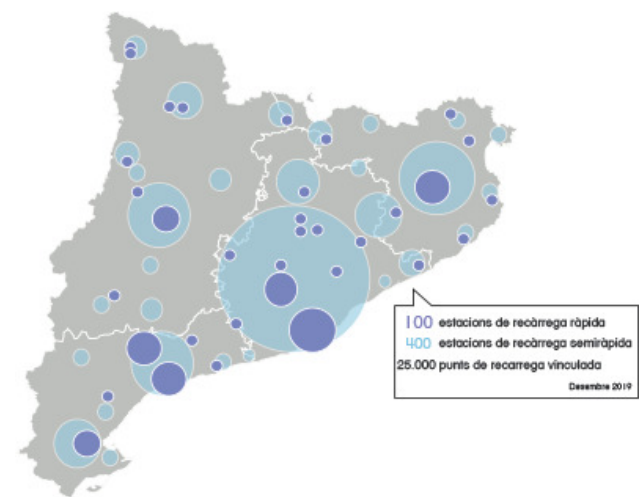
4.000 punts de recàrrega vinculades (EdRV) associades a vehicles elèctrics privats.

Diversitat de sistemes d’identificació (targetes, codis QR, ...) i, en general, no es cobra per la recàrrega del vehicle elèctric.

L’extensió i la facilitat d’accés a una infraestructura de recàrrega que evolucioni amb l’agilitat necessària esdevé a data d’avui, el principal repte que cal assolir per al ple desenvolupament de la mobilitat elèctrica.

Objectius

compatible amb els sistemes europeus.

El Pla estratègic per al desplegament de la infraestructura de recàrrega per als vehicles elèctrics a Catalunya (PIRVEC) té per objectiu garantir el subministrament d'energia elèctrica als ciutadans i empreses per avançar cap a una mobilitat més eficient i més neta i aconseguir minvar les barreres que actualment llasten el desenvolupament d'aquesta tecnologia.

La mobilitat elèctrica en el transport rodant contribuirà a incrementar l'eficiència energètica, reduir les emissions contaminants, integrar les energies renovables, millorar la qualitat de l'aire a les ciutats i reduir l'alta dependència del petroli que té Catalunya.

El Pla facilitarà la cooperació entre els diversos agents públics i privats per tal d'assolir els següents objectius:

100 estacions de recàrrega ràpida (EdRR) tri-mànega d'accés públic (potència >45 kW)

400 estacions de recàrrega semiràpida (EdRS) d'accés públic (potència >7,5 kW)

25.000 punts de recàrrega vinculats (EdRV) associats a vehicles elèctrics privats

Posar en funcionament un sistema d'identificació interoperable dels usuaris de vehicles elèctrics i de pagament eficaç i universal per totes les EdRR i EdRS,

Promoure modificacions normatives per assolir la viabilitat tècnica i econòmica de la mobilitat elèctrica

Aquests objectius proposats pel Pla són una fita destacada per avançar cap als objectius fixats de cara al 2020, en el Pla de l'energia i canvi climàtic (PECAC), en relació amb el percentatge de vehicles elèctrics del parc total de vehicles i el nombre d'estacions de recàrrega:

3% de penetració de vehicles elèctrics purs turismes (aproximadament, 108.000 vehicles)

12% de penetració de motocicletes i ciclomotors (aproximadament, 124.000 vehicles)

2,5% de penetració de furgonetes (aproximadament 19.465 vehicles)

1,2 punts de recàrrega per cada vehicle elèctric, entre estacions de recàrrega ràpida (EdRR), semiràpida (EdRS) i vinculada (EdRV). És a dir, aproximadament 301.758 punts de recàrrega totals a Catalunya.

A més, el Pla està alineat amb la Directiva 2014/94/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 22 d'octubre de 2014, relativa a la implantació d'una infraestructura per als combustibles alternatius especialment en els següents aspectes:

Impulsar una infraestructura de mobilitat elèctrica que arribi a garantir l'objectiu proposat d'una estació de recàrrega per cada 10 vehicles elèctrics de cara al 2020.

Garantir que les estacions de recàrrega d'accés públic estiguin exemptes de barreres com ara targetes, sistemes de subscripcions o qualsevol altre autorització que limiti l'ús de les estacions de recàrrega als seus usuaris.

Assegurar una infraestructura de recàrrega accessible i suficientment distribuïda a tot el territori.

La Generalitat obre la línia d'ajuts de 7,3 milions per a l'adquisició de vehicles elèctrics i la instal·lació de punts de recàrrega

Els ciutadans podran sol·licitar els ajuts a partir de demà

20/05/2019

El departament d'Empresa i Coneixement, a través de l'Institut Català d'Energia, ha obert avui la convocatòria d'ajuts per a l'impuls de la mobilitat sostenible, dotada amb gairebé 7,3 milions d'euros i que inclou subvencions a l'adquisició de vehicles elèctrics i a la instal·lació de punts de recàrrega per a vehicles elèctrics, entre d'altres. Els ciutadans podran sol·licitar les ajudes, que formen part del Pla MOVES, a partir de demà, dimarts 21 de maig.

L'objectiu d'aquesta línia d'ajuts és avançar en la descarbonització del sector del transport, que a Catalunya és el principal consumidor d'energia final, i s'alinea amb la l'anunci d'emergència climàtica declarada pel Govern de Catalunya. Els quatre àmbits d'actuació són:

- Adquisició de vehicles d'energies alternatives: Se subvencionarà l'adquisició, mitjançant compra directa, lasing o rènting, de vehicles d'energies alternatives amb quantitats d'entre 600 i 15.000 euros, en funció de la seva tipologia i tecnologia de propulsió. Aquesta línia comptarà amb una dotació de 3,29 milions d'euros. Cada ciutadà podrà sol·licitar un ajut per a un vehicle, mentre que les empreses i administracions (flotes) podran sol·licitar ajuts per a un màxim de 30 vehicles per beneficiari.

Aquesta línia té per objectiu incentivar l'entrada en circulació de nous vehicles propulsats amb tecnologies més netes i eficients i la retirada de vehicles vells, més contaminants. Per això, en el cas dels turismes i les furgonetes lleugeres, per optar a l'ajut serà obligatori el desballestament d'un vehicle de més de 10 o de 7 anys, respectivament, que hagi estat a nom del sol·licitant els darrers 12 mesos i que tinguessin la ITV a data 16 de febrer i l'impost de tracció mecànica abonat el 2018.

- Implantació d'infraestructura de recàrrega de vehicles elèctrics: se subvencionarà la implantació d'infraestructura de recàrrega de tot tipus –vinculada o domèstica, convencional, semiràpida i ràpida– tant per a particulars com per a empreses i administracions. Aquesta línia comptarà amb una dotació de 3,14 milions d'euros.

L'objectiu d'aquesta línia és impulsar el desenvolupament d'una xarxa de recàrrega per a vehicles elèctrics que contribueixi a la implantació del vehicle elèctric a Catalunya. Per això, els ajuts cobriran fins al 40% de la despesa en equips de recàrrega i obra civil associada –incloent-hi permisos, enginyeria i senyalització–, amb un màxim de 100.000 euros per beneficiari.

- Implantació de sistemes de préstec de bicicletes elèctriques: Aquesta línia, orientada a administracions, empreses i institucions, comptarà amb una dotació de 0,37 milions d'euros.

Aquesta mesura va dirigida a fomentar la implantació d'aquest tipus d'equipaments en àmbits públics o restringits en empreses o polígons industrials. L'ajut cobreix fins a un 30% de la despesa en projecte, obra civil, ancoratges i bases, les bicicletes i el programari de gestió, amb un màxim de 100.000 per sol·licitud.

- Implantació de mesures contingudes en plans de transport a la feina d'empreses: Aquesta línia té com a finalitat contribuir a aplicar mesures que formen part de Plans de transport al centre de treball o en Plans de desplaçament d'empresa, i comptarà amb una dotació de 0,51 milions d'euros.

Les mesures que poden optar a ajuts són aquelles que facilitin l'accés al centre de treball a peu o en bicicleta (aparcaments, vestidors, ...), la implantació de línies específiques de transport públic (com ara autobusos llançadora), les actuacions que fomentin l'ús del transport públic o col·lectiu i les plataformes i sistemes de vehicle compartit. Els ajuts cobriran fins al 50% de l'acció, amb un màxim de 200.000 euros per sol·licitud.

Els recursos d'aquestes línies d'ajuts procedeixen del Fons Nacional d'Eficiència Energètica, constituït amb aportacions procedents de la tarifa elèctrica –és a dir, dels consumidors– i creat a instàncies de la Unió Europea per tal que els estats contribueixin a la transició energètica. A l'Estat espanyol, aquests recursos es gestionaven des de l'Institut para la Diversificación y el Ahorro Energético (IDAE), i aquest és el primer any que es territorialitzen després que la Generalitat, d'acord amb l'exercici de les seves competències en matèria d'energia, en reclamés la gestió via recursos al TC que han fallat favorablement pels interessos de la Generalitat.

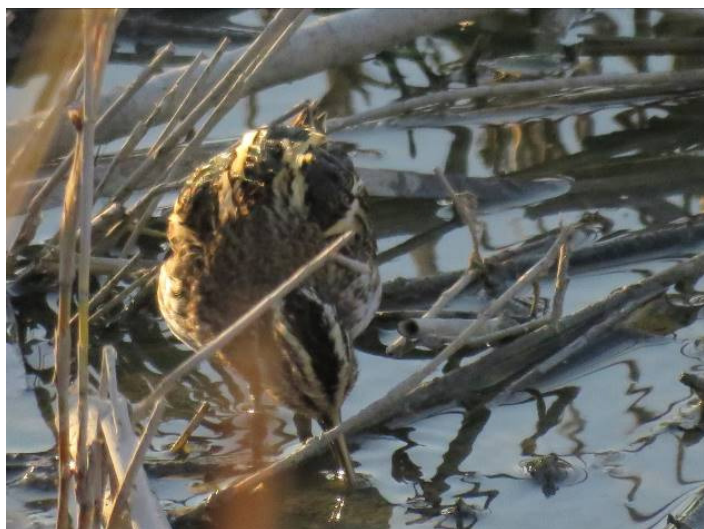
Aquestes actuacions s'afegeixen a les polítiques de foment del vehicle elèctric que des del 2016 està impulsant la Generalitat de Catalunya en el marc del Pla estratègic per al desplegament d'infraestructura de recàrrega per al vehicle elèctric a Catalunya amb una inversió acumulada fins a la data d'avui de 2,29 milions d'euros. En aquest sentit, l'ICAEN ha anunciat que enguany es publicarà la línia d'ajuts per completar la xarxa ràpida de recàrrega de vehicles elèctrics de Catalunya, amb l'objectiu que tot el territori disposi, a un màxim de 30 quilòmetres, d'una estació que permeti carregar fins a 120 quilòmetres en menys de mitja hora.

18è CONCURS D'IDENTIFICACIÓ FOTOGRÀFICA D'AUS

Les solucions dels mesos de gener a l'abril eren les següents:

Foto nº 1:	<i>Sturnus vulgaris</i> Common Starling	Estornell vulgar Estornino Pinto
Foto nº 2:	<i>Accipiter gentilis</i> Northern Goshawk	Astor Azor Común
Foto nº 3:	<i>Anser albifrons</i> White-fronted Goose	Oca riallera grossa Ánsar Careto
Foto nº 4:	<i>Cercotrichas galactotes</i> Rufous-tailed Scrub-robin	Cuaenlairat Alzacola Rojizo
Foto nº 5:	<i>Emberiza schoeniclus</i> Reed Bunting	Repicatalons Escribano Palustre
Foto nº 6:	<i>Calidris alba</i> Sanderling	Territ de tres dits Correlimos Tridáctilo
Foto nº 5:	<i>Lymnocyptes minimus</i> Jack Snipe	Becadell sord Agachadiza Chica
Foto nº 6:	<i>Anthus spinoletta</i> Water Pipit	Grasset de muntanya Bisbita Alpino

Aquestes eren les dues fotografies del concurs corresponents al mes d'abril, i, a sota, el text de Sergi Sales, amb les solucions.

Les dues fotos van ser fetes al mateix lloc i moment, al delta de l'Ebre, a finals del mes de març d'enguany.

Becadell sord (*Lymnocyptes minimus*)

Grasset de muntanya (*Anthus spinoletta*) Aquesta té molt més joc. A més es tracta d'una plomatge de transició cap a nupcial. El fet de tenir les terciàries tant llargues com les puntes de les ales, ja ens hauria de portar a ficar-la dins la família Motacillidae (cueretes i anthus). Amb el dors força llis podria ser grasset o, en menor mesura, una piula, però aquesta darrera la descartem pel fet de tenir les taques de les parts inferiors amples (no es veuen massa perquè ja està en plena muda prenupcial), dors massa olivaci i llis, i una cella molt ampla darrera l'ull.

Sergi Sales

CLASSIFICACIÓ DEL 18è CONCURS D'IDENTIFICACIÓ D'AUS

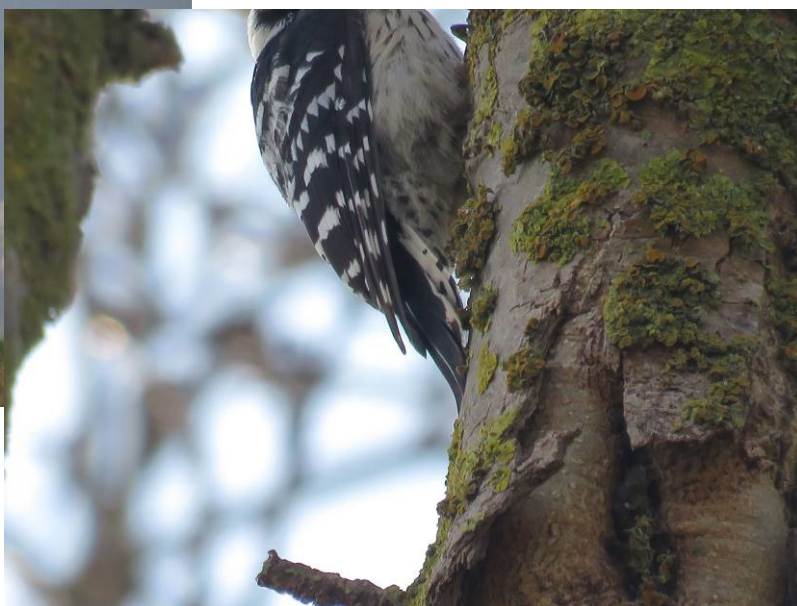
Publiquem ara la classificació del 18è Concurs d'identificació fotogràfica d'aus, comptant la puntuació corresponent a les vuit fotografies, dels mesos de gener a l'abril, i de la primera prova extra, en cas d'empat, per ordre temporal de les respostes donades.

17,9 PUNTS:	Marc Pérez
17,5 PUNTS:	Enric Morera
17,2 PUNTS:	Núria Rodríguez
17,1 PUNTS:	Tomás Blasco Lluís Estrada
15,7 PUNTS:	Jaroa López
15,5 PUNTS:	Francesc Capdevila
15,1 PUNTS:	Bet Mejan Montse Puig
13,7 PUNTS:	Victor Iglesias
13,4 PUNTS:	Pep Domènech
11,3 PUNTS:	Vicenç Roig
4 PUNTS:	Sandra Morujo

Prova final del 2015

Aquestes dues fotografies següents són les corresponents al mes de maig.

Podeu demanar de participar en el concurs a salesserg@gmail.com

OBSERVACIONS ORNITOLÒGIQUES

Aquestes són les observacions del maig del 2019 de les quals hem rebut comunicació.

Dins Natusfera hi ha el projecte "Observacions ornitològiques ANT" amb més observacions ornitològiques del municipi de Torrelles de Llobregat. S'hi pot accedir des del web de l'ANT o a l'adreça <https://natusfera.gbif.es/projects/observacions-ornitologiques-ant>

Mosquiter pàl·lid (*Phylloscopus bonelli*) (2 ex.) fotografiat a can Mas.

Dimecres, 29 de maig del 2019, a les 7,19 hores.

Observadora: Neus Planas

Faisà (*Phasianus colchicus*) (1 femella + 2 polls) observats als horts de prop de la cooperativa.

Dimarts, 28 de maig del 2019, al matí.

Observadora: Rosa Simon

Puput (*Upupa epops*) (2 ex.) observats en una teulada del c. Frederic Coromines.

Dimarts, 28 de maig del 2019, a les 8 hores.

Observador: Vicenç Roig

Xoriguer (*Falco tinnunculus*) (2 ex) observats a l'església.

Dilluns, 27 de maig del 2019, a les 19 hores.

Observador: Vicenç Roig

Xot (*Otus scops*) (1 ex.) escoltat a can Balasc de dalt.

Diumenge, 26 de maig del 2019, a les 21,45 hores.

Observador: Vicenç Roig

Enganyapastors (*Caprimulgus europaeus*) (1 ex) escoltat al celler del Térmens.

Diumenge, 26 de maig del 2019, a les 21,20 hores.

Observador: Vicenç Roig

Falcó pelegrí (*Falco peregrinus*) (1 ex) observat sobrevolant la planta de compostatge.

Diumenge, 26 de maig del 2019, a les 20,10 hores.

Observador: Vicenç Roig

Aligot (*Buteo buteo*) (1 ex) sobrevolant la planta de compostatge.

Diumenge, 26 de maig del 2019, a les 20 hores.

Observador: Vicenç Roig

Abellerol (*Merops apiaster*) (+25 ex.) observats a la pedrera de can Gallina.

Diumenge, 26 de maig del 2019, a les 18,50 hores.

Observador: Vicenç Roig

Corb (*Corvus corax*) (2 ex.) observats al Montpedrós.

Diumenge, 26 de maig del 2019, a les 18,40 hores.

Observador: Vicenç Roig

Cotxa fumada (*Phoenicurus ochrurus*) (1 ex) observat portant becada al c. Blanca de Torrelles.

Dimecres, 22 de maig del 2019, a les 7,50 hores.

Observador: Vicenç Roig

Bosqueta vulgar (*Hippolais polyglotta*) (1 ex) observat a la serra de can Valent.

Dimecres, 22 de maig del 2019, a les 6,16 hores.

Observador: Tomás Blasco

Xot (*Otus scops*) (2 ex.) observats portant becada a l'església.

Dilluns, 20 de maig del 2019, a les 10,45 hores.

Observador: Vicenç Roig

Aligot (*Buteo buteo*) (1 ex) + **Corb** (*Corvus corax*) (2 ex) fotografiats barallant-se a can Mas.

Dimarts, 14 de maig del 2019, a les 7,14 hores.

Observadora: Neus Planas

Martinet de nit (*Nycticorax nycticorax*) (1 ex.) observat a la riera.

Diumenge, 12 de maig del 2019, a les 19,30 hores.

Observador: Vicenç Roig

Abellerol (*Merops apiaster*) (15 ex.) observats a la pedrera de can Gallina.
Diumenge, 12 de maig del 2019, a les 18 hores.
Observador: Vicenç Roig

Xoriguer (*Falco tinnunculus*) (1 ex) observat a la pedrera de can Gallina.
Diumenge, 12 de maig del 2019, a les 17,55 hores.
Observador: Vicenç Roig

Ballester (*Apus melba*) (8 ex.) fotografiats a la serra de la creu de St. Pau.
Divendres, 10 de maig del 2019, a les 15,50 hores.
Observadora: Neus Planas

Àguila cuabarrada (*Aquila fasciata*) (1 ex) observat en vol.
Dijous, 9 de maig del 2019, a la tarda.
Observador: Tomás Blasco

Falcó pelegrí (*Falco peregrinus*) (1 ex) observat en vol.
Dijous, 9 de maig del 2019, a la tarda.
Observador: Tomás Blasco

Esparver (*Accipiter nisus*) (1 ex) observat volant al c. Martí Mas amb una presa a l'urpa.
Dimecres, 8 de maig del 2019, a les 7,55 hores.
Observador: Vicenç Roig

Tallarol de garriga (*Sylvia cantillans*) (1 ex) observat.
Dilluns, 6 de maig del 2019, a les 9,35 hores.
Observador: Tomás Blasco

Xot (*Otus scops*) (1 ex.) escoltat a la plaça de l'Església.
Dilluns, 6 de maig del 2019, a les 5 hores.
Observador: Vicenç Roig

Polla d'aigua (*Gallinula chloropus*) (1 mascle + 2 polls) observats a la riera, a can Gallina.
Diumenge, 5 de maig del 2019, a les 19,40 hores.
Observador: Vicenç Roig

Xoriguer (*Falco tinnunculus*) (1 ex) observat fent l'aleta a les Camanyes.
Diumenge, 5 de maig del 2019, a les 19,30 hores.
Observador: Vicenç Roig

Bosqueta vulgar (*Hippolais polyglotta*) (1 ex) observat al camí de can Gallina.
Diumenge, 5 de maig del 2019, a les 19,10 hores.
Observador: Vicenç Roig

Aligot (*Buteo buteo*) (1 ex) + **Corb** (*Corvus corax*) (1 ex) observats barallant-se a la pedrera de can Gallina.
Diumenge, 5 de maig del 2019, a les 18,45 hores.
Observador: Vicenç Roig

Abellerol (*Merops apiaster*) (6 ex.) observats a les Rovires.
Diumenge, 5 de maig del 2019, a les 17,45 hores.
Observador: Vicenç Roig

Abellerol (*Merops apiaster*) (1 ex.) fotografiat a can Gallina.
Diumenge, 5 de maig del 2019, al matí.
Observadora: Isabel Mora

Picot garser gros (*Dendrocopos major*) (1 ex.) fotografiat al camí del cementiri.
Dissabte, 4 de maig del 2019, a les 9,05 hores.
Observadora: Neus Planas

Perdiu roja (*Alectoris rufa*) (2 ex.) fotografiats a can Coll.
Dissabte, 4 de maig del 2019, a les 9,05 hores.
Observadora: Neus Planas

Puput (*Upupa epops*) (1 ex.) observats al c. Frederic Coromines.
Dijous, 2 de maig del 2019, a les 7,55 hores.
Observador: Vicenç Roig

LLISTA DE PRIMERES OBSERVACIONS D'ESPÈCIES ESTIVALS D'AUS

Una de les activitats que realitza cada any el grup d'ornitologia és la llista de les primeres observacions d'aus estivals. Es tracta de recollir la primera observació de cada espècie dels diversos observadors locals.

De moment, fins a finals de maig, ja s'han aportat la primera observació d'Oreneta cuablanca, Oreneta vulgar, Colltort, Ballester, Mosquiter pàl·lid, Tórtora, Cucut, Xot, Falcot negre, Abellerol, Rossinyol, Bitxac rogenc, Mosquiter de passa, Mosquiter xiulaire, Tallareta vulgar, Piula dels arbres, Bosqueta vulgar, Tallarol de garriga, Papamosques gris, Capsigrany, Mastegatxtes, Oriol, Enganyapastors i Cotxa cua-roja.

Encara no s'ha rebut cap comunicació d'altres espècies habituals: Àguila marcenca, Falcó mostatxut, Siboc, Coriol petit ...

Podeu comunicar les vostres observacions (espècie, dia, hora, lloc i observadors) al grup d'ornitologia.

Per a comunicar-ho veniu a les reunions d'ornitologia, també podeu donar les dades a un membre del grup o ho podeu enviar per correu electrònic a l'adreça de la nostra associació:

ant.laformiga@gmail.com

Després, com cada any, es publicarà la llista de primeres observacions d'aus estivals a Torrelles de Llobregat en aquest full informatiu.

39ª FESTA DE LA CIRERA A TORRELLES DE LLOBREGAT

El cap de setmana de l'1 i 2 de juny es celebra la 39ª Festa de la Cirera de Torrelles de Llobregat.

Entre moltes activitats programades ens hem fixat en la passejada entre camps de cirerers del CET, el Mercat de cireres i l'Exposició de cireres a l'Ateneu Torrellenc.

A continuació reproduïm un fragment de la nota informativa del web municipal.

La celebració al carrer protagonitza el cartell de la 39ª Festa de la Cirera

El disseny guanyador és de l'il·lustrador barceloní Jacob Taurà i mostra diferents persones gaudint dels elements més característics de la celebració torrellenca

08/05/2019

El jurat del Concurs de Cartells de la 39ª Festa de la Cirera ha escollit el cartell que il·lustrarà la trenta-novena edició de la celebració torrellenca més popular. El disseny guanyador ha estat el cartell titulat 'La festa al carrer', una divertida proposta plena de color que mostra persones de diferents edats gaudint d'alguns dels trets distintius de la festa, com les paradetes de cireres, el correfoc, la música i els jocs infantils.

Un any més, el primer cap de setmana de juny, Torrelles de Llobregat gaudirà de la 39ª Festa de la Cirera, amb les tradicionals paradetes de venda de cireres i productes locals i de proximitat, mostra d'arts i oficis, jocs de fusta gegants, zona de barraques, exposicions de cireres, passejades per l'entorn natural i una nova ruta gastronòmica, on assaborir les propostes gastronòmiques més originals i creatives amb les saboroses cireres torrellenques com a protagonistes.

Es pot consultar el programa d'actes al web, a l'adreça següent.

<http://www.torrelles.cat/fitxer/15898/Programa%20Festa%20Cirera%202019%20baixa.pdf>

10è CONCURS DE FOTOGRAFIA NATURALISTA TORRELENC

L'ANT organitza, cada dos anys, el concurs de fotografia naturalista torrellenc. Enguany, coincidint amb la Festa Major de Sant Martí es realitzarà la desena edició i s'ha renovat de forma que caldrà presentar les fotografies en format digital.

A continuació reproduïm les bases amb prou antelació per poder presentar les fotografies a la primera quinzena d'octubre.

BASES

OBRES: Màxim 2 fotografies per apartat i autor/a.

MIDES I PRESENTACIÓ: En format digital JPG, amb un mínim de 1200 píxels en el seu costat major, amb una mida màxima d'arxiu de 10 MB.

LLIURAMENT: Per correu electrònic a l'adreça **ant.laformiga@gmail.com**. Cal posar com a assumpte o tema **Concurs de fotografia naturalista**. Al text cal posar el títol de la fotografia i el nom de l'autor.

JURAT: Estarà format per persones enteses en fotografia i natura.

EXPOSICIÓ: Les fotografies seleccionades s'exposaran a la sala d'exposicions de la Biblioteca Pompeu Fabra.

CALENDARI

DATA D'ADMISSIÓ: A partir de l'1 d'octubre i fins el dimarts, 15 d'octubre del 2019.

PRESELECCIÓ: Dilluns, 21 d'octubre del 2019.

REUNIÓ DEL JURAT: Dilluns, 4 de novembre.

LLIURAMENT DELS PREMIS: El dijous, 7 de novembre del 2019, a les 20,30 hores, a la Biblioteca Pompeu Fabra.

EXPOSICIÓ: Del 8 al 25 de novembre del 2019, a la Biblioteca Pompeu Fabra.

PREMIS

APARTAT FAUNA:	1r. Premi 60 € - 2n. Premi 30 €
APARTAT FLORA:	1r. Premi 60 € - 2n. Premi 30 €
APARTAT PAISATGE:	1r. Premi 60 € - 2n. Premi 30 €

NOTES

No estan permeses manipulacions que suposin alteració de la informació visual registrada originàriament per l'objectiu de la càmera i que recull el suport; és a dir, afegir, eliminar, desplaçar o modificar qualsevol element de la imatge. S'accepta convertir de color en blanc i negre, enquadrar o retallar una part de la imatge o filtrar-les.

L'organització farà imprimir les 6 fotografies seleccionades de cada apartat.

Cada persona concursant tindrà dret a un sol premi per apartat.

Les obres premiades i seleccionades de cada apartat, després de l'exposició, seran dipositades a l'arxiu de l'ANT i podran ser publicades per la nostra entitat.

L'organització es reserva el dret de suspendre el concurs si no es presenten un mínim de fotografies.

Els premis, a judici del jurat, podran declarar-se deserts.

En l'apartat de fauna no s'admeten fotografies de nius, polls i/o animals en captivitat.

Totes les fotografies han de ser realitzades a l'àmbit local de Torrelles de Llobregat.

El fet de participar en aquest concurs suposa l'acceptació d'aquesta normativa i de les bases.

Organitzat per l'

Ens fem ressò d'un article de Pep Puig, publicat al digital Vilaweb, en el qual proposa de crear empreses energètiques locals públiques.

4/5/2019

Capgirem l'energia: elèctriques locals públiques?

Pep Puig

En el darrers temps i davant els abusos de poder de les grans empreses privades que conformen l'oligopoli elèctric (i que són les hereves de les antigues empreses que monopolitzaven el mercat elèctric, des del triomf del dictador en la guerra que va seguir al cop d'estat del 18 de juliol de 1936) s'ha començat a parlar i a debatre la necessitat d'empreses elèctriques públiques a l'àmbit local, especialment des que la ciutat de Barcelona va decidir crear un anomenat 'operador energètic metropolità' que s'ha batejat amb el nom de Barcelona Energia, que no es altra cosa que una comercialitzadora d'electricitat que entra en el mercat liberalitzat competint amb les gairebé 500

comercialitzadores que són actives en el mercat elèctric espanyol, de les quals més de 100 a Catalunya.

Però que és una empresa elèctrica local? Una empresa elèctrica local pot ser una empresa local que ven electricitat als usuaris finals (comprant-la en el mercat majorista: fent la tasca de comercialitzadora). També pot ser una empresa elèctrica local que tingués la propietat i/o la gestió de la xarxa local de subministrament d'electricitat (fent la tasca de distribució). Però també podria ser una empresa local de generació d'electricitat a nivell local. La separació de tasques entre generació, distribució i comercialització ve donada per les vigents directives europees.

Una empresa elèctrica local pot ser tan de titularitat privada com de titularitat pública. Tan si és privada com pública, el fet que estigui inserida en el teixit econòmic local fa que la riquesa generada romangui a la comunitat local. Si és privada, els beneficis aniran a qui en tingui la propietat però també poden repercutir en la comunitat a la que dona servei. En el cas que sigui pública, en no tenir afany de lucre, pot donar servei a més bon preu i millor que una privada. Avui, cada euro que es paga en la factura d'electricitat, acaba marxant de la comunitat local quan la factura prové d'una gran empresa elèctrica de l'oligopoli o d'una empresa no arrelada a la comunitat local.

Però que vol dir ser una empresa elèctrica local pública? Vol dir que **la propietat està en mans de les persones de la comunitat local**. Però al meu entendre, no n'hi ha pas prou amb això. Vol dir també que, **les persones de la comunitat local elegeixen directament, i de forma democràtica, les persones que formen el consell directiu de l'empresa, específicament per aquesta tasca i cap altra**.

En el cas del nostre país el concepte de públic s'ha pervertit massa sovint, doncs en molts casos una empresa local es considera pública, quan és propietat de l'Ajuntament i el seu consell directiu està format per càrrecs electes de l'Ajuntament, escollits per fer política municipal i no pas per dirigir empreses municipals. Durant el règim franquista tenia la consideració de públic allò que era propietat de l'Estat i gestionat per l'aparell estatal, concepte que, dissortadament, encara perdura . . .

Avui que tenim a l'abast tecnologies que ens permeten disposar d'energia a nivell local, tant pel que fa a la generació com a l'ús final, ens trobem que la major part dels sistemes de generació i de les xarxes de distribució pertanyen a les grans empreses elèctriques de l'oligopoli, cosa que ha fet (i encara fa) que aquestes empreses abusin del seu poder (amb el vist i plau de les administracions públiques) i posin in comptables traves a l'hora de connectar a la xarxa instal·lacions de generació amb fonts renovables i a l'hora de fer servir directament l'electricitat generada per les instal·lacions de generació amb fonts renovables.

Comença a ser l'hora que des dels àmbits locals es comenci a parlar de la propietat ciutadana de les tecnologies de generació d'electricitat, de calor, de motricitat, etc. i s'aprofundeixi en el seu significat per facilitar maneres de com la ciutadania pot ser activa en la generació de l'energia que es necessita localment.

Comença a ser l'hora també que des dels àmbits locals es comenci a parlar de la propietat ciutadana de les xarxes de distribució d'electricitat (de gas, de telefonia, etc.), de quines maneres pot la ciutadania recuperar-ne la titularitat i com fer que la gestió estigui al servei de les comunitats locals. La xarxa de distribució és la clau que obre la porta a la generació elèctrica distribuïda i a l'ús directe de l'electricitat generada, doncs qui n'és titular pot fixar les condicions per injectar-hi electricitat generada localment i per fer servir localment l'electricitat generada.

Als Països Catalans encara romanen més d'un centenar d'empreses elèctriques d'aquestes característiques, que no han claudicat en la seva tasca i que no van deixar-se comprar per les grans empreses que conformen l'oligopoli elèctric. La major part d'elles són empreses distribuïdores i comercialitzadores. Ben poques són empreses dedicades a la generació d'energia.

Ben emblemàtic és, a Catalunya, el cas de l'Electra Municipal de Centelles, fundada l'any 1926, a conseqüència de la cessió a l'Ajuntament de Centelles que van fer els socis de l'Electra Popular Centellense, 7 anys després de la seva fundació l'any 1919. Avui, la tasca que es va iniciar aleshores encara continua, a través de dues empreses públiques, propietat de l'Ajuntament: l'Electracomercial Centelles S.L.U. que és una empresa municipal comercialitzadora d'electricitat i la distribuïdora Electradistribució Centelles S.L.U., també municipal, per tal d'adaptar-se a la vigent legislació de l'estat espanyol i la comunitat europea sobre el sector elèctric que determina la separació de funcions.

A Catalunya encara hi ha més d'una vintena d'empreses elèctriques distribuïdores, una part de les quals són públiques (propietat del municipi). Fora bo que es comencés a parlar de la necessitat de democratitzar aquestes estructures públiques, fent que el seu consell directiu fos elegit en sufragi directe, al marge de les eleccions als càrrecs de representació política municipal (batllia i regidories). És el que es fa a Sacramento, capital de Califòrnia, on les 7 persones que formen el consell directiu de la Sacramento Municipal Utility District – SMUD (una persona per cadascun dels set districtes de la ciutat) són elegides, cada quatre anys per la ciutadania Sacramento.

Quina candidatura municipal ens proposarà capgirar l'energia?

L'ÓS AL PIRINEU OCCIDENTAL

Ens fem ressò d'una informació publicada al web de Depana sobre una óssa alliberada al Pirineu occidental al vessant francès, l'octubre del 2018. Es volia reforçar la població d'ós al Pirineu occidental més migrada que al sector oriental. En aquest sector del Pirineu occidental només hi havia dos mascles i a l'octubre del 2018 s'hi van alliberar dues femelles procedents d'Eslovènia. A continuació reproduïm la nota del web de Depana i una altra de l'ONCFS.

L'óssa Sorita, alliberada al Pirineu l'any 2018, ha tingut dos cadells

maig 14, 2019

A finals d'abril del 2019, els agents de l'Oficina Nacional de Caça i Vida Silvestre francesos (ONCFS) van poder finalment localitzar l'óssa Sorita i confirmar la presència de dos cadells al seu costat.

L'óssa va allargar la hibernació fins a mitjans d'abril. A finals del mateix mes, va ser detectada sortint de l'ossera. Pocs dies després, els agents de l'ONCFS van observar l'óssa amb els dos cadells. L'observació va ser al municipi francès de Sazos, al sector del Pic d'Ardiden.

Sorita va ser alliberada a la zona del Bearn (Pirineu occidental) l'octubre de 2018.

Imatges de la captura de l'óssa Sorita a Eslovènia l'octubre del 2018

Presència de l'óssa Sorita i de dos cadells d'ós a l'Alt-Pirineu

L'óssa Sorita s'ha despertat i és seguida per dos cadells

29/04/2019

A finals d'abril del 2019, els agents de l'Oficina nacional de la caça i de la fauna salvatge (ONCFS) han pogut establir finalment un contacte visual amb l'óssa Sorita i confirmar la presència de cadells al seu costat. L'óssa alliberada al Béarn l'octubre del 2018 és, en efecte, seguida per dos cadells.

L'óssa Sorita ha restat adormida hibernant més enllà de mitjans d'abril. Fa pocs dies, ha efectuat una primera breu sortida del seu refugi hivernal. Un grapat d'indicis (fase d'hibernació al novembre, data tardana de sortida del cau) indicava llavors als especialistes de l'ONCFS una probabilitat significativa de presència de cadells amb ella.

Els primers moviments de Sorita han donat l'oportunitat als agents de l'ONCFS d'intentar una observació a llarga distància de l'óssa. Així s'ha pogut detectar la bessonada.

Des de la seva sortida del cau, l'óssa Sorita es desplaça lentament (pel fet de la presència dels cadells). La seva última localització a data del 29/04/2019 se situava sobre el municipi de Sazos, en el sector del Pic d'Ardiden.

Les informacions de la seva localització seran d'ara endavant consultables diàriament a la fitxa actualitzada

Amb la finalitat de garantir la bona informació dels usuaris, les localitzacions conegudes de l'óssa Sorita seran d'ara endavant consultables sobre la fitxa esdeveniment de la Direction régionale de l'environnement, de l'aménagement et du logement (DREAL)

de l'Occitanie. Aquest fitxer censa tots els indicis de presència dels óssos dels Pirineus. La informació és actualitzada cada dia, al final de la jornada, i és consultable al lloc d'internet de la DREAL Occitanie a l'adreça següent

<http://www.occitanie.developpement-durable.gouv.fr/fitxa-evenement-ós-r8444.html>

Per controlar-la, l'Óssa Sorita va equipada amb un collar emissor que permet de seguir els seus desplaçaments. El collar emissor envia les dades als serveis de l'ONCFS de manera agrupada. Les dades de localització són disponibles amb algunes hores, fins i tot alguns dies, de decalatge. En cap cas és possible de conèixer en temps real la posició de l'óssa.

Cal destacar que, en el sector del cau de Sorita, s'han detectat traces (petjades en la neu) d'un altre ós el 17 i el 20 d'abril de 2019. Aquests indicis han estat anotats a la fitxa esdeveniment de la DREAL. Es podria tractar de l'ós Rodri que, des de fa alguns anys, ha fet incursions a l'Alt Pirineu.

CRISI CLIMÀTICA

La manca de reaccions efectives davant les primeres conseqüències del canvi climàtic comença a obligar a fer servir expressions més fortes que reflecteixin la urgència de la necessitat de prendre mesures més importants. Així es comença a parlar de crisi climàtica, justícia climàtica o emergència climàtica.

A continuació reproduïm un article editorial de Vicent Partal, de Vilaweb, i un comunicat que es va rebre des de Depana i d'Ecologistes en acció.

La crisi climàtica, no el canvi

El diari The Guardian ha decidit aquesta setmana de deixar de fer servir l'expressió 'canvi climàtic' i canviar-la per 'crisi climàtica', que sens dubte reflecteix molt millor la situació real. L'expressió 'canvi climàtic' té un sentit analític, de pura observació, mentre que 'crisi climàtica' en remarca la urgència i conté en si mateix una crida a l'acció. Una crida, a parer meu, plenament justificada pels esdeveniments actuals.

Fa deu dies els habitants de l'illa de Masig i més illes de l'estret de Torres, entre Austràlia i Papua Nova Guinea, varen denunciar davant l'ONU el govern australià per haver permès la crisi climàtica. És una denúncia que ara mateix ningú no sap on pot acabar, però que vincula directament la responsabilitat del govern amb la destrucció d'un hàbitat humà que ben aviat, si les coses no canvien, caldrà abandonar. A l'estret de Torres hi ha unes dues-centes illes, en vint de les quals viuen quatre mil persones; són illes habitades des de temps immemorial. Els indígenes de les illes Torres són reconeguts, amb els aborígens australians, com els primers habitants del continent.

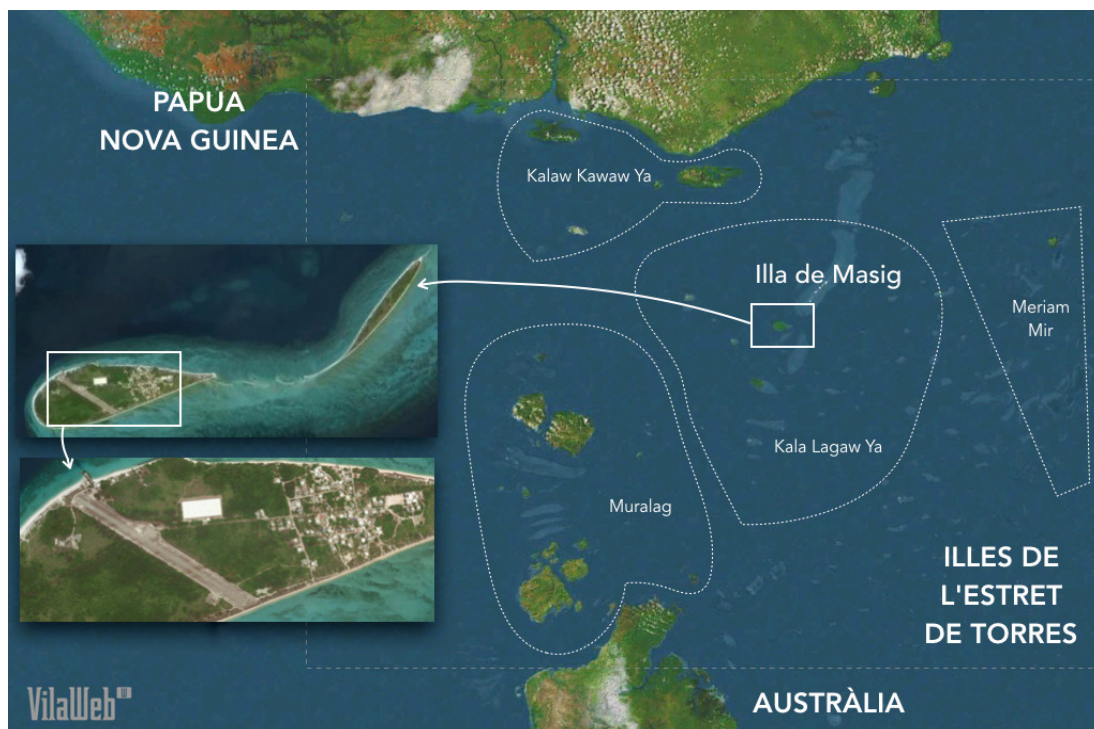
Unes quantes illes, entre les quals la de Masig, especialment important perquè és al centre de la trama geogràfica que ha fet possibles les cultures de l'estret, perill de desaparèixer. El nivell de l'aigua ja hi ha pujat tant que cal prendre mesures immediates per impedir que la terra hi desaparega. I no ha estat cosa de fa quatre dies. El 2014 el govern australià va prometre que hi instal·laria defenses contra l'augment del nivell de l'aigua. Les hi instal·là el 2017 però el nivell de l'aigua continua pujant i ara mateix centenars d'habitants de sis de les illes són a punt de ser evacuats, finalment, al continent.

Deixaran enrere la terra dels seus avantpassats i tot allò que significa per a la seua cultura. I això els ha duts, amb el suport d'organitzacions de tot el món, a denunciar el govern australià. Argumenten que els drets humans hi han estat violats, en la mesura que el govern australià no ha complert els objectius de reducció d'emissions i ha continuat aprovant projectes polèmics de mineria a cel obert. Afirmen que Austràlia té l'obligació de complir l'acord de París que, no fent-ho, ha contribuït a destruir-hi no solament la terra, sinó també la cultura, la història i la manera de viure, la trama social. Si els pobles indígenes no poden disposar de la seua terra ancestral, no poden continuar vivint com han viscut durant centenars d'anys, argumenten. I, seguint el contingut del Pacte sobre els Drets Polítics i Civils de les Nacions Unides, diuen que el govern d'Austràlia té l'obligació de protegir la seua cultura i el seu dret de família i de vida.

Això que passa a les illes de l'estret de Torres pot ser vist per alguns com una pura anècdota o com una curiositat remota. Però la reacció dels seus pobladors podria ser la punta de llança jurídica d'un moviment que reclamàs accions immediates contra la crisi climàtica que a Europa, particularment, es va estenent molt de pressa. I amb raó.

Cal saludar la declaració d'emergència climàtica feta pel govern català la setmana passada, seguint els passos d'Escòcia, Gal·les i el Regne Unit. Els governs valencià, balear i –sobretot, pel fet de ser un estat– d'Andorra farien bé de declarar-la també. Però cal advertir que tenim davant un fet que no pot ser respost amb paraules i prou. La declaració del govern català suscita un escepticisme comprensible, vist que la llei aprovada fa dos anys encara no ha desenvolupat ni tan sols els tres impostos que s'hi dibuixaven i que hi ha decisions paral·leles que entren clarament en contradicció amb l'anàlisi que el canvi climàtic ha donat pas a l'emergència.

19/5/19

Lliga per a la defensa del patrimoni natural

23/5/19

El Moviment per la Justícia Climàtica crida a la mobilització global convocada per demà per fer front a l'emergència climàtica

El Moviment per la Justícia Climàtica demana 7 polítiques urgents per fer front a l'emergència climàtica a Barcelona. Sense una reducció dràstica de les emissions contaminants en el pròxim 4 anys, la ciutat no assolirà el 40% de reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle per a l'any 2030.

Les grans ciutats com Barcelona són responsables de més del 70% de les emissions de GEH. L'últim informe de l'ONU és demolidor: els efectes són ja devastadors i adverteix als Governos que es necessita una transformació sense precedents per a reduir el 40% d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle per a l'any 2030 respecte a l'any base (1990). En cas de seguir igual, en tan sols 11 anys superarem els 1,5 graus de temperatura i els canvis seran irreversibles.

Per això el Moviment per la Justícia Climàtica (MJC) crida a participar demà en les convocatòries de #FridaysForFuture en més de 14 ciutats catalanes i reclama 7 polítiques urgents per ser implementades en el proper mandat de 4 anys del govern de Barcelona. Es tracta de mesures concretes que el Moviment ha prioritzat en funció del seu impacte important i immediat en la reducció emissions, i que no necessiten grans inversions per ser executades. Les mesures segons defensen, tindran també un impacte en la millora de la salut pública i les condicions de vida de la població i significarà un estalvi econòmic pel sistema de salut pública pels costos de la contaminació de l'aire així com de l'economia de les famílies. En el cas de la taxa de toxicitat (anti-contaminació), es tracta d'una mesura de fiscalitat ambiental que funciona en 15 ciutats europees i pot canviar el model insostenible de mobilitat en poc temps i permetre augmentar la finançament del transport públic.

Les 7 polítiques que reclamen són:

Aturar els projectes constructius de noves infraestructures contaminants viàries, portuàries i de l'aeroport de Barcelona.

Taxa de toxicitat (peatge urbà) per reduir el 50% dels vehicles privats d'acord als nivells de l'OMS amb excepcions per a turismes amb 3 ocupants o més i persones amb mobilitat reduïda i destí de la recaptació a l'augment del finançament del transport públic.

Incrementar la generació d'energia provinent de fons renovables i netes.

Pla de tancament de la incineradora pública TERSA i desvinculació de 'Barcelona Energia' de TERSA, en paral·lel a l'impuls de polítiques de Residu Zero.

Desinversió en combustibles fòssils de les finances municipals.

Conversió de la nova Nau «Eco» de Mercabarna en espai per a la venda i promoció de la producció ecològica Km 0.

Política de comunicació i sensibilització rigorosa i permanent sobre l'emergència climàtica en els mitjans de comunicació i en l'activitat de formació i difusió dels centres públics.

El MJC considera que aquestes polítiques són factibles en 4 anys de mandat i són els mínims per aconseguir un canvi de rumb en els creixents nivells d'emissions de GEH de la ciutat. Destaquen que l'acció del govern de Barcelona és clau per a complir els objectius que estableix la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic i generar les condicions per fer front a la greu crisi social, energètica i ambiental a mig termini. Per això criden a la mobilització global demà a les 16:30h a Pl. Universitat (Barcelona) i a les 13 ciutats més on estan convocades mobilitzacions per #FridaysForFuture a Catalunya.

Per això, el Moviment amb la col·laboració de Fridays For Future, Extinction Rebellion, Climacció i moviments socials com la Plataforma per la Qualitat de l'Aire, la Xarxa per la Sobirania Energètica, la Plataforma Aire Net, 350BCN i l'Assemblea de Barris per un Turisme Sostenible; va organitzar un acte amb les candidatures al pròxim govern de Barcelona per conèixer la seva posició sobre aquestes 7 demandes. Com a conclusió general del debat, consideren que es va mostrar un acord majoritari sobre la seva implementació però va faltar concreció en els compromisos que demanen.

[Video debat 12 minuts] Emergència climàtica: debat amb candidats/es pròxim govern de Barcelona
<https://youtu.be/AfWxxcL9ftE>

[Video debat 5 minuts] Emergència climàtica: debat amb candidats/es pròxim govern de Barcelona
<https://youtu.be/OGILoIEZjZU>

Més informació demandes MJC: <https://justiciaclimatica.com/2019/05/22/emergencia-climatica-a-debat-que-diuen-els-candidats-es/>

LLEI DE COSTES A LES BALEARS

Reproduïm una informació del butlletí electrònic del GOB, sobre la demanda d'aplicar la llei de costes a diverses construccions il·legals en el domini marítim.

Dilluns, 20 Mai 2019

Continua el desgavell en les ocupacions i explotacions de la costa

Puro Beach

Continuen les nombroses ocupacions il·legals a la costa de les Illes Balears mitjançant l'existència de milers d'obres sense la seva preceptiva concessió administrativa, obres que són incompatibles amb les determinacions de la Llei de costes i per tant no legalitzables en la majoria de casos.

Però el més greu és que l'administració que ha de velar pel compliment de la Llei, el Ministeri per a la Transició Ecològica, és precisament la que autoritza centenars d'explotacions de serveis de temporada sobre les mateixes ocupacions il·legals mitjançant un procediment totalment irregular.

El procediment ja l'hem denunciat en nombroses ocasions, el qual consisteix en autoritzar explotacions sobre obres il·legals o sobre les platges a dit, sense ni tan sols el preceptiu concurs o licitació a que obliga la Llei en el casos en que fos viable l'ocupació i l'explotació per a aquestes activitats econòmiques de serveis de temporada, consistents principalment amb establiments de begudes i menjars, terrasses amb taules i cadires, explotacions de piscines i solàriums, etc.

El que procedeix, en aplicació de la Llei de costes, no és altra cosa que ordenar la demolició i la retirada del domini públic marítim terrestre d'aquests milers d'ocupacions que des de els anys 50 i 60 del segle passat varen envair i desfigurar les costes de molts indrets de les Illes Balears, sense que a dia d'avui i mitjançant una Llei favorable al restabliment del terrenys al seu estat natural anterior a la seva alteració per obres sense cap despesa per a l'administració, quasi res s'hagi fet llevat d'alguna actuació aïllada.

S'ha de lamentar que encara que passin governs, ministres i Caps de la Demarcació de Costes a les Illes balears, durant els 30 anys de vigència de l'actual Llei 22/1988, de costes, en res s'ha notat la seva aplicació.

Com una petita mostra dels centenars d'explotacions irregulars que existeixen a les costes de Mallorca posarem 5 exemples alguns dels quals ja hem posat de manifest en altres ocasions.: piscina Hotel Cala Vinyes, PuroBeach Illetes, terrassa Hotel Don Pedro, bar Playero a la Platja d'Alcúdia o bar a Cala Torta.

DIA MUNDIAL DEL MEDI AMBIENT

Reproduïm la nota informativa del butlletí de medi ambient sobre l'acte programat per a la celebració del Dia Mundial del Medi Ambient.

23/05/2019

El Dia Mundial del Medi ambient, us convidem al teatre!

Marrasé, biòloga marina de l'Institut de Ciències del Mar.

El proper 5 de juny, al Born Centre de Cultura i Memòria, tindrà lloc l'acte de commemoració del Dia Mundial del Medi Ambient, en el marc de l'Any Margalef.

A l'acte, l'Enric Llorc interpretarà una adaptació del llibre "L'home que plantava arbres", de Jean Giono. Aquesta és la història de Elzéard Bouffier, un home de muntanya que, sense que ningú en sàpiga res, decideix transformar el paisatge que l'envolta. I mentre el país es debat en Guerres Mundials, ell continua plantant arbres incansablement, fins a cobrir les muntanyes de verdor i canviar per sempre la vida de tots els habitants de la regió. És el retrat d'un personatge que testimonia l'enorme valor d'un gest senzill com és plantar una aglà i esperar que creixi. I repetir-lo milers de vegades.

Seguidament, hi haurà un col·loqui moderat per Ferran Miralles, director general de Polítiques Ambientals i Medi Natural, on hi participaran: el Dr. Narcís Prat, catedràtic del Departament de Biologia Evolutiva, Ecologia i Ciències Ambientals de la Universitat de Barcelona i la Dra. Cèlia

LIRÓ GRIS

A l'informatiu dels parcs de la Diputació de Barcelona hi ha una nota informativa sobre el projecte de seguiment del Liró gris a l'Espai Natural de les Guilleries-Savassona.. La reproduïm a continuació.

Guilleries-Savassona

El projecte de seguiment del liró gris a les Guilleries es va iniciar l'any 2008

Reapareix el liró gris a l'Espai Natural de les Guilleries-Savassona

17/05/2019

Liró gris dins una caixa niu. Autora: Silvia Míguez

Els resultats obtinguts de l'estudi del liró gris (*Glis glis*) a les fagedes de Vilanova de Sau al llarg del 2018 han estat molt satisfactoris ja que, després de cinc anys en què no es detectava l'espècie en aquesta localitat, s'ha tornat a observar aquest rosegador ocupant les caixes niu.

La revisió realitzada al llarg del 2018 pel Museu de Ciències Naturals de Granollers amb la col·laboració dels guardes forestals de l'Espai Natural de les Guilleries-Savassona torna a posar de manifest l'existència d'una població de liró gris a les fagedes de Vilanova de Sau després de cinc anys d'absència d'individus a les caixes niu.

La reaparició coincideix amb el fet que el 2018 ha estat un any d'abundància d'aliment gràcies a la producció de faja del bosc. Tot i així, un dels factors

que han ajudat a aquesta reaparició és que la zona d'estudi va entrar l'any 2015 en el programa Sèlvans d'Acció Natura el qual, mitjançant un acord de custòdia del territori, protegeix la fageda de ser sotmesa a aprofitaments forestals. Aquesta és una mesura fonamental per afavorir el liró gris i la resta de biodiversitat present en espais naturals com aquest, amb una llarga i intensa tradició pel que fa a la gestió forestal.

En concret, durant els seguiments s'han trobat i marcat quatre individus adults: dos mascles i dues femelles, aquestes darreres amb cries (una ventrada de vuit cries i una ventrada de set cries). Una part important d'aquestes cries es van poder marcar abans que marxessin del niu. A més, també es van trobar dos lirons joves més utilitzant les caixes niu, els quals probablement provenien d'altres femelles reproductores que van criar en cavitats naturals properes enlloc de fer-ho dins les caixes. El total de joves marcats arriba als deu exemplars. El nombre d'individus trobats ha estat el més gran observat fins al moment en aquesta localitat dins d'un mateix any d'estudi.

Seguiment del liró gris a l'Espai Natural de les Guilleries-Savassona

L'any 2008 es va iniciar el projecte de seguiment del liró gris a l'Espai Natural de les Guilleries-Savassona, impulsat pel Museu de Ciències Naturals de Granollers dins el conveni de col·laboració amb la Xarxa de Parcs Naturals de la Diputació de Barcelona.

Es va procedir aleshores a la instal·lació de caixes niu específiques per a petits mamífers arborícoles en diverses zones de l'Espai Natural considerades adients quant a hàbitat potencialment favorable per a l'espècie: boscos caducifolis a poder ser madurs (fagedes, rouredes, castanyedes).

Des del inici del seguiment s'ha pogut detectar la presència d'individus adults i s'ha constatat la seva reproducció gràcies a la troballa de cries, determinats anys, en algunes de les localitats estudiades. Altres localitats, però, mai han presentat ocupació de les caixes niu per part d'aquesta espècie. Fins al moment, la quantitat d'individus trobats entre les diferents localitats objecte d'estudi al llarg d'aquests anys de seguiment ha estat baixa.

Així doncs, les revisions periòdiques de les caixes realitzades al llarg dels onze anys d'estudi han donat els seus fruits i han permès detectar la presència d'aquest petit mamífer en aquest indret. Aquest fet, del qual no hi havia citacions confirmades, fa possible la realització d'un estudi demogràfic a llarg termini i ens ajuda a conèixer millor aspectes de la biologia i ecologia d'aquesta espècie.

FAUNA MORTA

Informa Vicenç Roig que el diumenge, 5 de maig, a la tarda, va observar un exemplar de Tallarol de casquet (*Sylvia atricapilla*) mascle, mort atropellat a la carretera Bv-2005.

Informa Vicenç Roig que el dijous, 30 de maig, a les 7,45 hores, va observar un exemplar de Cadenera (*Carduelis carduelis*) mort atropellat al carrer Verge de Montserrat.

TRANSHUMÀNCIA AL GARRAF

A l'informatiu dels parcs de la Diputació hi ha una nota informativa sobre l'inici del retorn dels cavalls de la Fundació Miranda, des del Garraf, a les pastures d'estiu a la serra de Catllaràs, al Berguedà. La reproduïm a continuació.

18/05/2019

Els animals seguiran el camí ramader de Marina

Comença la transhumància de quaranta cavalls del Parc del Garraf a l'Alt Berguedà

Grup de cavalls. Autor: Diputació de Barcelona

El divendres 17 de maig, un grup de quaranta cavalls custodiats per la Fundació Miranda va iniciar la ruta de transhumància que els portarà des del Parc del Garraf fins a les pastures d'estiu del pla de l'Órri, a la serra del Catllaràs, a l'Alt Berguedà. La transhumància es farà en diferents etapes seguint el camí ramader de Marina que passa per les comarques del Penedès, el Bages, Osona i el Berguedà.

Els participants que acompanyen els cavalls ho fan en qualitat de voluntaris que han cursat dues jornades de formació a l'Escola de Transhumància per tal d'adquirir el coneixement per poder afrontar amb seguretat i plenitud el repte de recórrer amb els cavalls el seu camí del mar al Pirineu, sota el guiatge professional de Cavalls Guiabosc Baridà.

El recorregut es realitzarà en tres trams i vuit etapes: els dies 17, 18 i 19 maig, faran l'etapa del Parc del Garraf a Montserrat; el 25 i 26 maig, de Montserrat a Avinyó, i del 31 de maig al 2 de juny, d'Avinyó al pla de l'Órri, a la serra de Catllaràs, seu d'estiu de la Fundació Miranda.

Aquesta serà la segona vegada que aquests cavalls passen per aquest camí, per la qual cosa ja saben on van. Això permet que vagin muntats i agafin un ritme més ràpid que no permet que els segueixin persones a peu.

La transhumància, un camí d'aprenentatge

La transhumància és el camí que realitzen els ramats de bestiar per arribar a un destí on trobaran pastures millors per nodrir-se, un camí que permet una convivència entre persones i animals fent junts un mateix recorregut, seguint els històrics camins ramaders, utilitzats a partir del segle XII quan la ramaderia pirinenca i prepirinenca va assolir un gran desenvolupament, impulsada, sobretot, pels interessos dels grans monestirs en la producció de llana.

Camí ramader de Marina

El camí ramader de Marina, que enllaça la Cerdanya i el Penedès, és un projecte de dinamització turística impulsat pels ajuntaments de Santa Margarida i els Monjos, Lluçà i Llívia, amb l'acompanyament i suport de la Fundació del Món Rural, l'Institut per al Desenvolupament de l'Alt Pirineu i Aran (IDAPA) i el Parc del Foix.

El projecte té com a objectiu preservar, potenciar i promoure la transhumància i els camins ramaders a Catalunya, dedicant especial atenció a l'antiga ruta transhumant que ha permès el moviment de ramats entre el Pirineu i el litoral del Penedès i el Garraf des de l'edat mitjana.

OBRES A CAN SOSTRES

Des de primers de maig, es van iniciar les obres per instal·lar un ascensor al casal de can Sostres, on l'ANT té la seu social i el local de reunions.

Des de l'ajuntament ens van avisar que les obres podrien durar uns tres mesos, que es tallaria l'accés al pis superior de la casa on es fan les reunions, i ens oferiren com a local provisional alternatiu la caseta del mateix parc de can Sostres on, abans, hi havia l'oficina de la policia local.

L'última reunió de la nostra associació, a finals de maig, ja es va realitzar en aquest local alternatiu, amb entrada pel carrer Joaquim Sostres.

Per tant, les reunions habituals de la nostra associació, de la junta i del grup d'ornitologia, durant almenys dos mesos, seran convocades al local provisional esmentat.

Obres a can Sostres.

Local provisional.

EL GOVERN DE LA GENERALITAT DECLARA L'EMERGÈNCIA CLIMÀTICA

Reproduïm el comunicat de premsa del govern de la Generalitat en el qual informa de la declaració formal de l'emergència climàtica tal i com han realitzat altres administracions.

El Govern declara formalment l'emergència climàtica

L'Executiu vol unir-se a les institucions polítiques d'arreu del món que han declarat formalment una emergència climàtica i ambiental per assolir els objectius en matèria de mitigació establerts a la Llei del canvi climàtic

15/05/2019

El Govern de la Generalitat ha volgut unir-se a les institucions polítiques d'arreu del món que han declarat formalment una emergència climàtica i ambiental per assolir els objectius en matèria de mitigació establerts a la Llei del canvi climàtic, aprovada l'estiu de 2017. Amb aquesta finalitat, el Govern assumeix els compromisos següents:

Adoptar les mesures de simplificació administrativa necessàries per eliminar els obstacles que puguin posar en perill l'assoliment dels objectius en matèria de mitigació del canvi climàtic i de transició energètica.

Incrementar els incentius i prioritzar les polítiques i els recursos públics destinats a la necessària transició cap a un model energètic cent per cent renovable, desnuclearitzat i descarbonitzat, neutre en emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, que redueixi la vulnerabilitat del sistema energètic català i garanteixi el dret a l'accés a

l'energia com a bé comú, com fixa la Llei del canvi climàtic.

Prioritzar en les polítiques públiques les opcions amb menor impacte climàtic i major contribució a l'adaptació a les condicions derivades del canvi climàtic.

Adoptar les mesures necessàries per aturar la preocupant pèrdua de biodiversitat i promoure la recuperació d'ecosistemes.

Identificar i acompanyar els sectors de l'economia que han de fer una transició, sigui per a adaptar-se a les noves condicions derivades del canvi climàtic, sigui per transformar-se en activitats de baixes emissions de gasos amb efecte d'hivernacle (GEH), en un marc general d'aposta per l'economia circular i de creació de llocs de treball verds.

Adoptar les mesures encaminades a reduir la vulnerabilitat d'aquells sectors socials més sensibles als impactes del canvi climàtic i a aquells altres als quals aquesta transició pot afectar en major grau.

Assumir un model de mobilitat urbana basat, d'una banda, en el transport públic, el vehicle compartit i els modes de micromobilitat i, de l'altra, en vehicles d'emissió zero.

Declarar com a instal·lacions d'interès territorial estratègic les instal·lacions fotovoltaiques que utilitzin sistemes de captació d'energia fotovoltàica avançats i eficients.

Elaborar, conjuntament entre el Departament de Territori i Sostenibilitat i el Departament d'Empresa i Coneixement, una estratègia territorial per a la implantació de les instal·lacions d'energia renovable, fonamentalment eòlica i fotovoltàica, necessàries per a desenvolupar la transició energètica a Catalunya i complir amb els objectius de la Llei del canvi climàtic en matèria d'energia.

Instar el Parlament a celebrar cada any un ple monogràfic sobre el canvi climàtic i la seva afectació a Catalunya i sobre les mesures de mitigació i adaptació que el Govern adopti, en especial les associades a la transició energètica.

Revisar la legislació catalana vigent amb la finalitat de detectar aquelles normes que afavoreixin l'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle o dificultin combatre els efectes del canvi climàtic.

FLORA EXÒTICA INVASORA

Reproduïm una nota informativa sobre flora exòtica invasora del butlletí de medi ambient.

02/05/2019

Protocols de control de la flora exòtica invasora: volanti del Brasil o cua de guilla

El volanti del Brasil o cua de guilla (*Myriophyllum aquaticum*) va ser detectada per primer cop com a espècie al medi natural a Catalunya l'any 2014 al Parc del Montnegre i el Corredor. Actualment continua present només en aquest punt i a una bassa artificial propera. Enguany, després de les actuacions fetes el 2017, es pretén tornar a actuar sobre les dues poblacions per a erradicar l'espècie de Catalunya.

És una planta originària d'Amèrica del sud (Conca de l'Amazones) introduïda a tots els continents. A l'Estat Espanyol ha estat citat a Pontevedra, País Valencià (Xàtiva, Genovés i Bellús) i, recentment, a Àlaba, a un afluent del riu Zadorra.

Myriophyllum aquaticum és una espècie aquàtica submergida arrelada al substrat i que es troba normalment en aigües someres. Produeix tiges de fins a 2m de llargada. Fulles submergides petites reunides en grups de 5-6 fulles. La part apical de la tija sobresurt fora de l'aigua i està recoberta de fulles glauques emergents. És dioica amb peus de sexes diferenciats. Fora de la regió d'origen dominen els poblaments de peus femenins. La inflorescència té forma d'espiga a la part emergent de la tija, amb les flors que neixen solitàries a l'axil·la de les fulles. Es pot reproduir

per llavors però sobretot ho fa vegetativament a partir de fragments de les seves tiges que arrelen al substrat.

Habita en masses d'aigua dolça estagnants o de curs lent, preferentment poc profundes, riques en nutrients i en substrats fangosos. Tolerà salinitats altes. Forma denses capes de biomassa sobre de les aigües provocant canvis fisicoquímics a l'aigua, ja que no deixa passar la llum, i competeix amb les espècies de flora autòctones desplaçant-les i reduint la biodiversitat. A més, diversos estudis han demostrat que aquests efectes provoquen, també, canvis en la fauna de la zona. Per altra banda la seva potencial ocupació de camps de cultiu aquàtics, com l'arròs, pot generar pèrdues econòmiques agrícoles.

El seu ús popular en aquaris fa que es consideri que la via d'entrada a Catalunya més probable sigui procedent de la aquariofilia

A Catalunya, històricament s'havien localitzat dues cites a Barcelona i Palau-Solità i Plegamans l'any 1989 que no van naturalitzar-se i han desaparegut. Actualment, només es té constància d'una sola cita al Parc Natural del Montnegre i el Corredor on s'ha actuat per contenir l'expansió de l'espècie el 2017. Es va actuar per erradicar-la, sense èxit, amb un buidat, dragatge i eliminació manual de la planta, amb un cost de 9.700 €.

XARXA DE RESCAT DE FAUNA MARINA

A l'últim butlletí de medi ambient es publica una nota informativa sobre la Xarxa de Rescat de Fauna Marina. S'informa dels animals censats que s'han rescatat o s'han trobat morts a les platges. La reproduïm a continuació.

10 maig 2019

La Xarxa de Rescat de Fauna Marina registra 150 encallaments d'animals

Les últimes dades corresponents al 2018 mostren un increment notable de tortugues recuperades, gràcies al protocol establert en col·laboració amb pescadors i Agents Rurals, per agilitzar la intervenció davant captures accidentals

La Xarxa de Rescat de Fauna Marina (XRFM) de la Generalitat de Catalunya ha registrat el 2018 un total de 156 encallaments d'animals a la costa catalana, sobretot tortugues i cetacis. Això suposa onze animals menys que el 2017, quan es van registrar 167 animals encallats: 129 tortugues i 38 cetacis. La gran majoria dels animals encallats el 2018, un 71%, correspon a la família de les tortugues (*Caretta caretta*), seguida del dofí ratllat (*Stenella coeruleoalba*), amb un 30%, i altres classes de dofins, com el mular (*Tursiops truncatus*), amb un 6,4%.

Fins a l'abril del 2019, els encallaments de cetacis s'han reduït a només 5 exemplars, i s'han recuperat més de 60 tortugues marines. Dels cetacis encallats enguany, cal destacar l'encallament d'una balena amb bec de Cuvier, una espècie rara d'observar, que hauria mort per l'impacte amb una embarcació.

Èxit del rescat de tortugues

Les últimes xifres recollides mostren, en el cas de les tortugues, que per primer cop s'han recollit més exemplars vius que morts. En concret, l'any 2018 es van reportar 110 exemplars rescatats, dels quals 70 eren vius i 40 de morts. El percentatge de supervivència de les tortugues rescatades vives també ha registrat un increment significatiu, proper al 97%, gràcies al protocol establert a mitjans de 2017 en col·laboració amb els pescadors de les confraries de Sant Carles de la Ràpita, Alcanar i l'Ampolla per a facilitar la intervenció immediata en casos de captures accidentals. El protocol, que compta amb el suport dels Agents Rurals i la Fundació CRAM, s'aplica de moment al delta de l'Ebre, on es concentren la majoria de captures incidentals.

El 2018, un total de 30 embarcacions vaixells van recollir 67 tortugues, i totes van poder sobreviure i tornar al mar passats uns tres mesos de mitjana.

Aquest protocol neix després que, en els últims anys, la comunitat científica ha confirmat l'afectació de la descompressió en tortugues de manera similar als humans. Així, en ser capturats a elevades profunditats i pujar ràpidament a la superfície, poden patir un accident que pot arribar a ser letal sense l'atenció clínica adequada.

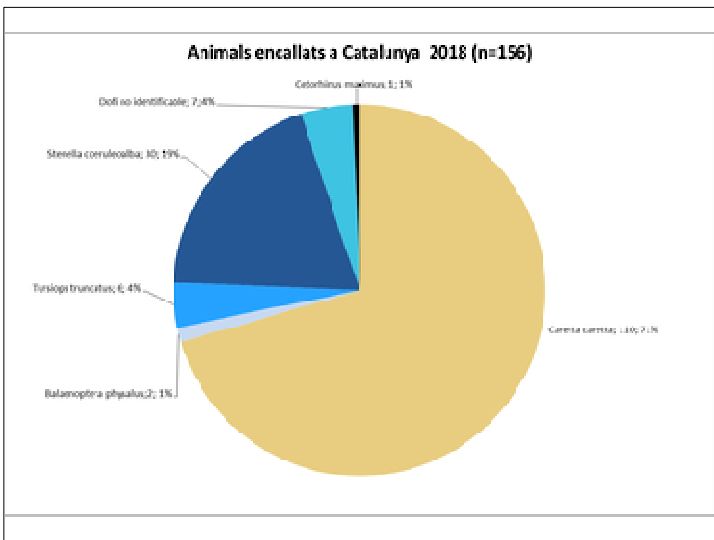
45 cetacis encallats

D'altra banda, el segon grup més nombrós pel que fa a encallaments ha estat els cetacis. Concretament, la xarxa ha comptabilitzat 45 encallaments, 40 dels quals corresponen a animals ja morts. La majoria són dofins ratllats (30 exemplars), seguit de 7 dofins no identificables, 6 dofins mulars i 2 rorquals comuns (*Balaenoptera physalus*).

El dofí ratllat és l'espècie més abundant al nostre mar territorial i és l'espècie que més encalla. Acostuma a patir patologies internes que l'afecten i poden causar-li fins i tot la mort. És molt difícil que un cetaci que arribi a encallar es pugui recuperar. Només algun cas d'animals litorals, com el dofí mular, s'acosten a ports, badies o cales d'algunes parts del territori per a alimentar-se fins al punt

de ser visibles des de la costa.

Finalment, el 2018 també va encallar un tauró pelegrí (*Cetorhinus maximus*), que va arribar mort a Roses el maig del 2018.

PAPAMOSQUES TIRRÈNIC

Reproduïm un article de Jordi Muntaner, publicat a Es Busqueret, revista del GOB, sobre l'existència a les Illes Balears d'una nova espècie de Papamosques.

Papamosques gris (La Gola, Pollença, abril de 2013).
Foto Cati Artigues.

Papamosques tirrènic (Artà, maig de 2013).
Foto Cati Artigues

El papamosques tirrènic *Muscicapa tyrrenica*, una nova espècie per a les Balears

Per Jordi Muntaner

Les illes són un gran escenari per a l'evolució de les espècies, sobretot les illes oceàniques, és a dir, aquelles molt allunyades de les costes continentals i on els canvis evolutius són molt evidents per manca de contacte amb el continent. A les illes no oceàniques, com són les que es troben al mar Mediterrani, les lleis de l'evolució no fan tanta via, i per aquest motiu a les nostres illes tenim actualment poques espècies endèmiques, tant d'auells com de rèptils i amfibis. Entre els auells, actualment se reconeixen dos endemismes: el virot petit (*Puffinus mauretanicus*) i el busqueret coalarg o xorrec (*Sylvia balearica*). A més, s'han descrit unes quantes subespècies, la gran majoria descrites com a tals a la primera meitat del segle passat pels primers ornitòlegs estrangers que varen visitar les illes Balears i varen poder apreciar les diferències morfològiques de moltes d'elles. Però en quasi tots els casos, o són subespècies amb una àrea de distribució més ampla o han estat rebutjades i es consideren sinònims de les nominals. Només n'hi ha tres que, si bé presenten dubtes, de moment no han estat rebutjades com a subespècies balears. Es tracta del mussol *Otus scops mallorcae* (Jordans, 1928), la guàtlera de Menorca *Coturnix coturnix minoricensis* (Moll, 1957) i el trencapinyons *Loxia curvirostra balearica* (Homeyer, 1862), tal com indiquen Pons i Palmer (1996). A aquestes s'haurien d'afegir les següents espècies de vertebrats que varen ser extingits després de la colonització de les illes per l'home fa, aproximadament, uns quatre mil anys: 3 mamífers, dos auells i un rèptil (Alcover, com. pers.). Una d'aquestes subespècies que es consideren, però amb dubtes taxonòmics pendents, és el papamosques *Muscicapa striata balearica* (Jordans 1913), present a totes les illes grans de l'arxipèlag balear, així com a algunes més petites com les illes de Cabrera i sa Dragonera. Aquesta subespècie es va determinar per presentar lleugeres diferències al plomatge i en certes mides biomètriques, especialment les de les ales, que són una mica més petites. Igualment, a les illes de Còrsega i Sardenya, es va diferenciar la subespècie *Muscicapa striata tyrrenica* (Schiebel, 1910), pels mateixos motius, petites diferències a la coloració del plomatge i en mesures biomètriques. L'espècie nominal, molt àmpliament distribuïda des de Mongòlia i el nord-oest de la Xina fins a les Illes Britàniques, és un petit auell insectívor, de la mida d'un teulader (*Passer domesticus*), que pesa entre 12 i 14 grams i que no presenta una coloració que cridi l'atenció, ja que són grisos amb les parts ventrals blanquinoses amb retxes més fosques, d'aquí el seu nom científic de *striata*. És de presència estival a tota la seva àrea de distribució, però a les Balears només es presenta durant ambdós passos migratoris, el primaveral i el de tardor (López-Jurado, et. al., 2018). Per tant, els papamosques continentals es solapen amb aquestes dues subespècies, almanco a les illes del Mediterrani occidental. Els papamosques, tant els de les poblacions continentals més occidentals, com els que nidifiquen a les illes de la Mediterrània, realitzen un desplaçament migratori anual de llarg recorregut, del tipus anomenat transsaharià, és a dir, que hivernen al sud del Sàhara per retornar durant la primavera per nidificar a zones més septentrionals. No se sap si varien les zones d'hivernada d'aquestes dues espècies de papamosques. Es considera que els papamosques es troben en regressió generalitzada, amb dades molt fiables obtingudes al Regne Unit, però com que encara és una espècie abundant i amb una amplíssima àrea de distribució, no està considerada com a amenaçada. Va ser ja fa uns anys, al 2013, quan Jean-Marc Pons, un investigador del Museu Nacional d'Història Natural de París, es va posar en contacte amb nosaltres per demanar-nos mostres d'exemplars destinades a un estudi genètic dels papamosques que nidifiquen a les Illes Balears, Còrsega i Sardenya. Per la part de Còrsega estava involucrat Jean-Claude Thibault, un amic i veterà de l'ornitologia d'aquella illa. Aquests investigadors sospitaven que podria existir alguna cosa més que just les diferències subespecífiques amb les quals ja havia estat descrita la població balear (ssp. *balearica*) i la de Còrsega i Sardenya (ssp. *tyrrenica*). Es tractava d'aprofitar les campanyes d'anellament, per agafar un parell de plomes del cos i algunes supra o infracobertores dels exemplars capturats, ficar-les dins petites bosses de plàstic i etiquetar-les amb totes les dades, com la data, localitat, recol·lector i tota la informació biomètrica que es pogués recollir, etc., i enviar-les a l'esmentat Museu. Es va demanar autorització a la Conselleria de Medi Ambient del Govern de les Illes Balears per a la recollida d'aquestes mostres amb finalitats científiques, ja que els papamosques estan catalogats com d'Interès Especial. En total es varen recollir mostres de 31 exemplars, tots ells capturats vius amb xarxes japoneses, excepte 5 que varen ser agafades d'exemplars morts conservats a la base de restes biològiques existent al Consorci de Recuperació de Fauna de les Illes Balears (COFIB), situat a Santa Eugènia, Mallorca. També es va posar en contacte als promotors d'aquesta investigació amb ornitòlegs de la resta de les illes i de la zona continental espanyola, on també interessava agafar mostres per comparar. Es va fer un estudi de diferents marcadors genètics, com l'ADN mitocondrial i l'ADN nuclear. Els resultats, que es varen publicar a la revista *Journal of Avian Biology*, 46 (Pons et al., 2015) varen ser concloents: si abans es considerava que tant les poblacions insulars com les continentals pertanyien a una mateixa espècie, *Muscicapa striata*, ara es considera que les poblacions de les Balears, Còrsega i Sardenya pertanyen a una nova espècie que s'ha anomenat *Muscicapa tyrrenica*, amb dues subespècies: *balearica*, pròpia de les Illes Balears i la nominal *tyrrenica*, de Còrsega i Sardenya. Aquesta nova espècie es va començar a diferenciar de la nominal fa, aproximadament, un milió d'anys i va resultar ser l'efecte dels refugis glacials d'aquestes illes el que va permetre aquesta divergència. Es llança ara la hipòtesi que podrien ser les diferències en la fenologia migratòria i reproductiva les que poden prevenir, actualment, qualsevol flux genètic entre les poblacions insulars i continentals que, temporalment, comparteixen el mateix hàbitat a les illes durant la migració primaveral. Aquesta nova espècie ja ha estat reconeguda pel IOC (International Ornithological Congress) i publicada (Gill i Donsker, 2018). Resulta interessant considerar que les espècies insulars sedentàries, i per tant aïllades geogràficament, s'han de veure afavorides per divergir genèticament i donar lloc a noves subespècies o espècies. Però, per una part, es dona el fet que els exemplars d'aquesta nova espècie són migradors, la qual cosa no ajuda a aquesta divergència i, per altra part, els exemplars d'ambdues espècies tenen contacte a causa del fet que nombrosos individus de l'espècie continental passen per totes aquestes illes i romanen uns dies durant les migracions de primavera i tardor, i aquest contacte entre ambdues espècies hauria de dificultar aquesta divergència, cosa que no ha ocorregut. No hi ha intercanvi genètic i per tant hi ha d'haver una barrera que afavoreixi l'aïllament reproductiu. Són qüestions realment apassionants. A més a més, com que les dues subespècies d'aquesta nova espècie de papamosques es troben separades geogràficament, difereixen lleugerament en les seves característiques genètiques, presenten algunes diferències en la coloració del seu plomatge i no intercanvien material genètic, podrien evolucionar cap a la formació de dues noves espècies. Curiosament, a la publicació *Fauna Endèmica de les Illes Balears* (Pons i Palmer, 1996), xerrant d'aquestes dues subespècies de papamosques, ja van considerar que "podrien ser un endemisme tirrènic (de Còrsega, Sardenya i de les Illes Balears)".

PROVA DE L'ACA AL RIU LLOBREGAT

A l'últim butlletí electrònic de l'Agència Catalana de l'Aigua hi ha una nota informativa sobre la prova realitzada per analitzar els beneficis de l'increment del cabal d'aigua i el transport de sediments en el riu Llobregat. La presa de la Baells va multiplicar per 42 el cabal alliberat habitualment durant unes hores. També, per primera vegada, es van injectar sediments per estudiar els seus beneficis.

A continuació la reproduïm.

9 maig 2019

L'ACA analitza els beneficis de l'increment del cabal d'aigua i el transport de sediments en el riu Llobregat

La presa de la Baells ha incrementat avui el seu cabal de sortida fins els 42 m³/s, tenint en compte que s'allibera habitualment 1 m³/s

Aquesta maniobra de cabals generadors està prevista en la planificació hidrològica vigent, sempre i quan les condicions i els volums de reserves ho permeten

Juntament amb l'increment de cabal, que aporta uns beneficis mediambientals en el riu i el seu entorn, s'han injectat, per primera vegada, sediments per estudiar la seva mobilització des de l'embassament aigües avall, i els seus beneficis en els hàbitats del riu

La presa de la Baells alliberant 42 m³/s a través del sobreexidor.

L'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) està duent a terme avui una sèrie de maniobres des de la presa de la Baells (Berguedà) per a incrementar, de manera controlada, el cabal del riu Llobregat, i també per a injectar sediments just per sota de l'embassament, per a simular la mobilització d'aquests des de l'embassament i aigües avall.

Durant el dia 9 de maig, el cabal alliberat des de la presa de la Baells està passant, gradualment dels 1 als 42 m³/s, en una maniobra de crescuda controlada o cabals generadors, amb l'objectiu d'aportar més aigua al riu i provocar una sèrie de beneficis mediambientals, com el reperfilament de la llera, el moviment de sediments i construcció d'hàbitats, la neteja d'algues i macròfits, i l'oxigenació de l'aigua, entre d'altres.

Les accions de cabals generadors són mesures contemplades en la planificació hidrològica catalana vigent (2016-2021) i que es duen a terme sempre que les condicions ho permeten, tal i com passa en l'actualitat a la conca del riu Llobregat. En aquest sentit, la cota de l'embassament de la Baells es troba avui al voltant del seu màxim tècnic (al 93%, i prop dels 102 hm³ emmagatzemats), amb un cabal d'entrada d'uns 5 m³/s, la qual cosa permet dur a terme aquesta acció.

A partir del migdia (al voltant de les tres de la tarda), es començarà a disminuir gradualment el cabal i es preveu que a partir de les sis de la tarda aquest sigui l'habitual en condicions normals (1 m³/s).

Injecció de sediments

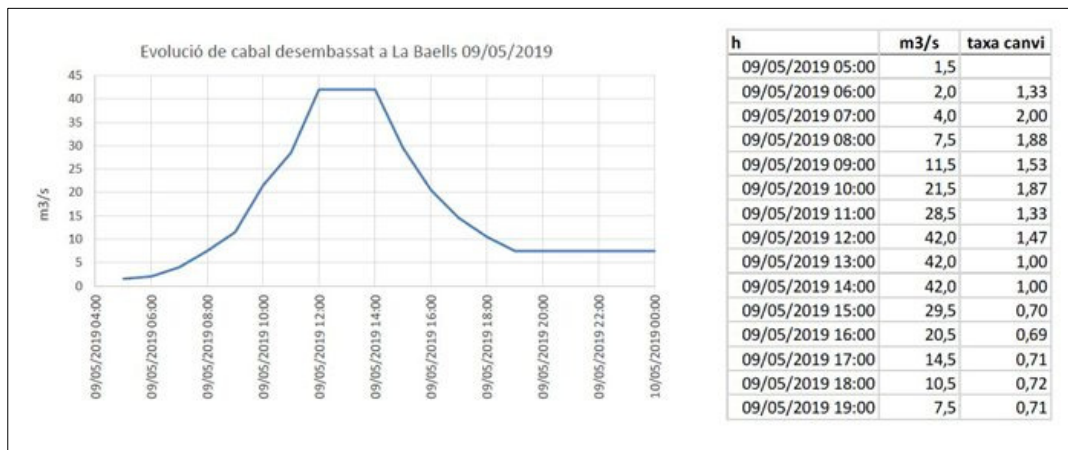
La maniobra de cabals generadors es complementa, per primera vegada, amb una prova d'injecció de sediments, amb l'objectiu de simular com es podrien mobilitzar els sediments retinguts a l'embassament i alliberar-los aigües avall, i d'estudiar com aquest fet afavoreix a la creació d'hàbitats en el riu.

Un quilòmetre aigua avall de la presa de la Baells i abans del pont del Pedret s'han apilat prop d'uns 80 m³ de sediments (àrids), disposats en el marge dret del riu mitjançant petites barres apilades. Entre el 6 i el 8 de maig s'han fet una sèrie de treballs previs a la injecció de sediments, consistents en inspeccions visuals, presa de mostres d'aigua i sediments, mesura de cabals, l'aixecament de seccions transversals del llit i el marcatge de sediments, entre d'altres.

A mesura que el cabal del riu s'ha incrementat, els àrids s'han arrossegat de manera progressiva. L'estudi es focalitzarà en els beneficis d'aquestes maniobres en un tram de set quilòmetres del riu Llobregat, entre la presa de la Baells i la resclosa de Cal Rosal.

Aquesta prova ha de permetre obtenir informació rellevant respecte als beneficis sobre la morfologia fluvial i els hàbitats de

l'alliberament de cabals generadors (petites crescudes controlades) conjuntament amb la mobilització de sediments que actualment queden retinguts als embassaments, que en aquest cas s'ha simulat mitjançant una injecció de sediments controlada. Les dades obtingudes s'utilitzaran per a poder dimensionar, en el futur, un règim de cabals generadors amb mobilització de sediments des dels embassaments.

RUTA DE L'ÓS DEL PIRINEU

Des de fa anys Depana segueix la població d'ós al Pirineu i fa campanyes d'educació ambiental i lluita per la conservació de la seva població i el seu hàbitat. A continuació recollim dues informacions del seu web sobre el conveni subscrit amb la Fundació Oso Pardo i una ruta marcada a l'entorn d'Isil.

La Fundació Oso Pardo presenta la Ruta de l'ós del Pirineu a Isil
maig 21, 2019

Casa de l'ós bru del Pirineu

La ruta va ser presentada pel president de la Fundació Oso Pardo, Guillermo Palomero, l'alcalde d'Isil, Sofia Isus i una representant de Naturgy, que ha finançat la ruta.

Es tracta d'un recorregut circular de 2,5 kilòmetres de longitud perfectament senyalitzat que comença a la Casa de l'ós a Isil (Pallars Sobirà) al Parc Natural de l'Alt Pirineu. Al llarg de la ruta hi ha petjades de mida natural d'ossos bruns i d'altres mamífers que habiten al Pirineu.

La ruta té un desnivell de 215 metres, ofereix unes espectaculars vistes d'Isil i els seus voltants, i es pot recórrer en uns 90 minuts.

Els visitants han de trobar les petjades dels ossos i de la resta de fauna. Per això disposaran de material de suport amb il·lustracions i un mesurador de petjades.

Aquesta ruta és una extensió de la casa de l'ós del Pirineu d'Isil on els visitants reben informació sobre l'ós bru del Pirineu. També serà un element important per la campanya d'educació ambiental que la Fundació Oso Pardo i DEPANA estan preparant per al curs vinent a diferents escoles de Catalunya.

Vistes d'Isil i voltants

DEPANA i la Fundació Oso Pardo treballaran juntes a favor de l'ós bru del Pirineu

La defensa i la millora de l'hàbitat, l'educació ambiental, així com la prevenció de conflictes entre humans i ossos vertebrats l'acord.

Barcelona, 24 d'abril del 2019

La Lliga per a la Defensa del Patrimoni Natural (DEPANA) i la Fundació Oso Pardo (FOP) han signat un conveni de col·laboració per a treballar de forma conjunta i permanent a favor de la conservació de l'ós bru del Pirineu. L'acord contempla el desenvolupament de projectes i activitats entorn de la conservació de l'espècie i del seu hàbitat, incloent-hi la investigació aplicada, la comunicació, així com l'educació ambiental, entre altres àrees de treball.

La iniciativa respon a la necessitat d'abordar els reptes de conservació que planteja l'espècie al Pirineu ja que, si bé és cert que la població d'ossos està experimentant un creixement sostingut en els últims anys, continuen existint factors d'amenaça, com ara la seva escassa població, la pèrdua d'hàbitat de qualitat, o els conflictes entre ossos i activitats humanes. Tampoc es pot oblidar que l'ós bru està catalogat "en perill d'extinció" dins de la nostra normativa i és considerat en la Directiva d'Hàbitats de la Comissió Europea com a una "espècie prioritària", la conservació de la qual suposa una responsabilitat especial.

Conservació i millora de l'hàbitat

Per aquest motiu, el conveni firmat per les dues entitats conservacionistes de llarga i reconeguda trajectòria, compren diverses àrees d'actuació. Una de les principals és la defensa de l'hàbitat de l'ós davant dels impactes negatius, per a la qual es coordinarà l'acció dels seus respectius equips tècnics i jurídics. En paral·lel es treballarà per a millorar la qualitat de l'hàbitat plantant zones d'arbres fruiters silvestres i arbustos que augmentaran la disponibilitat d'aliment pels ossos.

Foment de la imatge positiva de l'ós

Una altra línia fonamental de col·laboració se centra en el foment de la imatge positiva de l'ós. Amb aquesta finalitat, es tractarà d'afavorir canvis d'actitud cap a l'espècie entre la població local i també en la societat en general, divulgant informació suficient sobre l'ecologia i el comportament dels ossos i, sobre les oportunitats que ofereix com a element dinamitzador de les economies. Així mateix, es promouran campanyes educatives en els centres escolars de Catalunya.

En aquest acord, DEPANA i la FOP destaquen la importància d'avançar-se als problemes establint sòlides bases de treball amb el territori: "Considerem essencial impulsar el diàleg i el consens amb els agents locals, econòmics i socials, per a millorar l'acceptació social de l'ós i prevenir els conflictes", subscriuen. En concret, les accions es dirigiran a aconseguir una convivència pacífica entre la ramaderia extensiva, l'apicultura i els ossos, i a compatibilitzar les activitats d'oci i esportives amb la conservació de l'espècie.

CALENDARI DE REUNIONS DE L'ANT

Dilluns, 17 de juny, a les 21 hores, a can Sostres. **Reunió del grup d'ornitologia.**

Dilluns, 17 de juny, a les 21,30 hores, a can Sostres. **Reunió de junta directiva.**

Les reunions de la junta directiva de l'ANT són obertes a la participació de tots els membres de l'associació, amb veu i sense vot.

Les reunions del grup d'ornitologia són obertes a la participació de totes aquelles persones que tinguin interès en el món de les aus.

ACTIVITATS DE L'ANT

Dissabte, 8 de juny, a les 8 del matí, a can Sostres. **Sortida de camp per controlar la nidificació de les caixes niu.**

Diumenge, 16 de juny, a les 17 hores, a la plaça de l'Església. **Passejada per observar els ocells del nostre entorn.** Cal avisar de l'assistència. T. 93 689 03 66.

Diumenge, 30 de juny, a les 17 hores, a can Sostres. **Sortida de camp per fer les últimes fitxes del Catàleg d'arbres singulars.**

Diumenge, 30 de juny. Finalitza el termini per respondre a les dues fotografies corresponents al mes de juny del **18è Concurs d'identificació fotogràfica d'aus**. Si voleu participar en aquest concurs demaneu de rebre les fotografies per correu electrònic a l'adreça: salessergi@gmail.com

ALTRES ACTIVITATS

Diumenge, 2 de juny, de les 10 a les 12 hores, davant de cal Bofill, a Torredembarra. **Sargantanes de les dunes.** Visita guiada per descobrir les sargantanes de la platja natural dels Muntanyans de Torredembarra, Creixell i Roda de Barà. Observarem els rastres d'aquest rèptil per descobrir-ne la presència a la platja. Coneixerem una mica la seva biologia, els seus costums, com s'adapta al medi per sobreviure... Amb una mica de sort es podran observar alguns individus de la rara sargantana cua-roja per la qual aquesta platja és el seu límit septentrional en la seva distribució mundial, havent desaparegut al nord i distribuïnt-se fins les costes africanes. Organitzada pel Gepec. T. 977 33 11 42 secretaria@gepec.cat <https://gepec.cat/>

Diumenge, 16 de juny, de les 9,30 a les 14 hores. **Acció forestal a Collserola.** Tasques de manteniment i eliminació d'espècies invasores. En conveni amb el Consorci del PN de la Serra de Collserola. Organitzada pel GAF de DEPANA. T. 932 104 679, info@depana.org, www.depana.org

Dissabte, 29 de juny. Sortida: **L'espectacle de la flora de muntanya a Setcases.** Tornem al sector de Setcases per explorar, amb ulls de botànic, la capçalera del riu Ter, i aquesta vegada per la Vall del Catllar i els contraforts del Balandrau, a la recerca de plantes de muntanya. Ens endinsarem per obagues humides, amb boscos de pins, blades i avets. Ens enfilarem als prats subalpins i donarem una ullada als roquissars i als rierols, per tal d'admirar una variada representació de la rica flora de l'Alt Ter, en el seu punt àlgid de floració. A càrrec d'Albert Molero i Jordi Cebrián. Organitzada per Depana. T. 932 104 679, info@depana.org, www.depana.org

POLLS CAIGUTS DEL NIU I ANIMALS FERITS

Als membres de l'ANT sovint ens demanen consell sobre els casos de polls caiguts del niu o animals ferits. En el cas de joves que comencen a volar és millor no tocar-los del lloc on són, generalment encara són atesos pels pares. Si estan en un lloc no recomanable on poden ser depredats per gats i gossos o poden ser víctimes d'accident, només cal posar-los en un lloc elevat on estiguin fora de risc.

En cas necessari es pot trucar al telèfon **93.574.00.36** del servei central dels agents rurals que el passarien a recollir, o bé portar-lo al Centre de Recuperació que tinguem més a prop.

En l'últim cas consultat la persona col·laboradora va informar de que, a proposta del centre de recuperació, havia dipositat l'exemplar a l'Hospital Veterinari Molins, a Sant Vicenç dels Horts, que és obert les 24 hores del dia, els 365 dies de l'any, on passen a recollir-los els agents rurals. Donem l'adreça d'aquest centre privat perquè és el lloc més a prop on es poden deixar.

HOSPITAL VETERINARI MOLINS

Polígon Industrial Molí dels Frares, Carrer B, Nau 27, a prop de la Comissaria dels Mossos d'Esquadra.
08620-Sant Vicenç dels Horts hospital@hvmolins.com T. 936685753

Els centres següents pertanyen al Departament de Medi ambient de la Generalitat de Catalunya. Disposen de tot el necessari per a la recuperació i, si és possible, s'encarreguen de la seva posterior reintroducció.

CENTRE DE RECUPERACIÓ DE TORREFERRUSSA

Crta. Sabadell / Sta. Perpètua Km 4,5

08130 Sta. Perpètua de Mogoda (Barcelona) – Tel.- 935600052

CENTRE DE RECUPERACIÓ DE VALLCALENT

Camí de Vallcalent, 63

25003 Lleida – Tel.- 973267990

CENTRE DE RECUPERACIÓ DEL PARC NATURAL DELS AIGUAMOLLS DE L'EMPORDÀ

Mas del Cortalet – 17486 Castelló d'Empúries (Girona) Tel.- 972454222

CENTRE DE RECUPERACIÓ DEL PARC NATURAL DEL DELTA DE L'EBRE

Plaça 20 de maig s/n - 43580 Deltebre (Tarragona) – Tel.- 977489511

MAPA D'ACCÉS A TORREFERRUSSA

